

Rouenin arkkipiispan
saarna isä Jacques Hamelin
hautajaismessussa s. 8

Nuorten festivaali
Stella Mariksessa s. 10

Tyttökuningas-elokuvan
arviointia s. 20

**Paavi Franciscuksen
saarna Maailman
nuortenpäivien
päättömessussa s. 6**

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 8 • 12.8.2016

**Maailman
nuortenpäivät
Krakovassa s. 9**

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • In English • Ohjelmat

Pääkirjoitus

Äiti Teresa julistetaan pyhäksi

Autuas Teresa Kalkuttalainen, tuttavallisemmin äiti Teresa, julistetaan pyhäksi Roomassa syyskuun 4. päivänä. Äiti Teresan elämän ja toiminnan muisteleminen on meille kaikille erinomainen tilaisuus kohdistaa ajatuksemme yhteen keskeiseen ulottuvuuteen kristillisessä elämässä, nimittäin lähimmäisenrakkauteen: aitoon, vilpittömään toisten ihmisten auttamiseen, palvelemaan laupeuden hengessä. Se muistuttaa meitä siitä, ettei todellinen rakkaus ole passiivista vaan että siihen sisältyy toisten puolesta tekeminen, kärsiminen, uhrautuminen.

Jokainen rakkaudenosoitus vaatii uhrautumista. Se on kynnyksen ylitämistä, omalta mukavuusalueelta pois siirtymistä, toisen hyvinvoinnin asettamista oman hyvänolon tunteen edelle. Jokainen rakkaudenosoitus vaatii nöyrytystä. Nöyrinä me kykenemme näkemään, kuinka omat halumme ja tarpeemme ovat monesti täysin turhanpäiväisiä niiden ongelmien rinnalla, joita lähimmäisillämme on. Nöyrinä me emme aseta itseämme ja tarpeitamme muiden edelle.

Äiti Teresan esimerkki puhuu myös totuuden puolesta. Hänen sanansa ja tekonsa vaativat kaikkia kuulijoita olemaan rehellisiä tosiasioiden edessä, näkemään asiat sellaisina kuin ne ovat. Emme saa elää unelmissa, vaikka meillä olisikin unelmia, emme saa kieltäytyä uskomasta todellisuutta vain siksi, että se olisi vastenmielinen. Päinvastoin, todellisuudesta, tässä ja nyt, meidän on otettava kiinni ja käännettävä se kohti hyvää. Vaikka vain pienin askelin, niin kuin äiti Teresan esimerkki osoittaa.

Vielä yksi huomio, joka liittyy viereisellä palstalla olevaan pyhän isän lausuntoon. Jos maailma kerran on sodassa, meidän on tehtävä sille jotakin. Väkivalta ei lopeta väkivaltaa, olkoonkin, että itsensä puolustaminen onkin oikeutettua. Väkivalta ei lopu, ennen kuin ihmiset ja kansat riittävän suuressa määrin oppivat arvostamaan ja kunnioittamaan jokaista ihmistä yhtä arvokkaana, Jumalan luomana ja oikeutettuna olentona kuin itseään. Meidän on nähtävä jokaisessa ihmisessä oleva luovuttamaton arvokkuus ja kunnioittaa sitä ehdottomasti. On uskottava, ettei mikään ole niin vahva ase väkivaltaa vastaan kuin rakkauden ja laupeuden miekka. Se on myös ainoa ase, jolla voi saavuttaa lopullisen voiton.

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Paavi Franciscus: Maailma on sodassa

Lennoillaan Maailman nuortenpäiville Puolaan paavi Franciscus puhui lyhyesti lehdistön edustajille ja sanoi, ettei maailmaa meidän aikanamme enää vaivaa "epävarmuus" tai turvattomuus vaan "oikea sana on 'sota'".

"Tämä on sotaa. Yksi oli vuonna 1914 sen ajan keinoin; sitten tuli vuosien 1939-1945 sota, myös suuri maailmansota; ja nyt on tämä. Ehkei tämä ole aivan yhtä yhtenäinen, mutta organisoitu se kyllä on. ... Mutta on se sotaa."

"Tämä pyhä pappi [isä Hamel], joka kuoli juuri sinä hetkenä, kun hän rukoili koko kirkon puolesta, on yksi [sen uhreista]. Mutta kuinka monta kristittyä, kuinka monta viatonta ihmistä, kuinka monta lasta... Ajatelkaamme esimerkiksi Nigeriää. ... Älkäämme pelätkö sanoa totuutta: maailma on sodassa, koska se on menettänyt rauhan."

"Yhden asian haluaisin selventää. Kun puhun sodasta, puhun todellisesta sodasta, en uskontojen sodasta. Kysymys on sodasta, jolla tavoitellaan hyötyjä, rahaa, sodasta, jota käydään luonnonvaroista ja kansojen hallitsemisesta: tämä on sotaa. Ehkä joku ajattelee, että 'hän puhuu uskontojen sodasta'. Ei. Me, kaikki uskonnot, haluamme rauhaa. Sotaa haluavat muut. Ymmärrätekö?"

KATT/VIS

Aineistot Fides-lehteen – Material för Fides

Kaikki Fides-lehteen tarkoitettu aineisto ja viestit toimitukselle lähetetään sähköpostilla yksinomaan osoitteeseen fides@katolinen.fi. Osoitteenmuutokset tehdään omaan seurakuntaan (tai osoitteeseen info@katolinen.fi).

Allt material för Fides borde skickas direkt endast till fides@katolinen.fi. Adressförändringarna till egen församling (eller till info@katolinen.fi).

All materials for Fides should be sent directly only to fides@katolinen.fi. Address changes should be made to one's own parish (or info@katolinen.fi).

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2016
79. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
9	29.8.	9.9.
10	3.10.	14.10.
11	31.10.	11.11.
12	28.11.	9.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio I B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen I B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2016 vuosikerran hinta 39 e,
ulkomailla 44 e. / Ut kommer med 12
nummer årligen. 2016: prenumeration
39 e, till utlandet 44 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

4041 0895
Painotuote

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset
ja ilmoitukset /
Adressförändringar
och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Uutisia ja ajankohtaista
- 4 Ajankohtaista
- 5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Paavi Franciscuksen saarna Maailman
nuortenpäivien päätösmessussa
- 8 Rouenin arkkipiispan saarna
isä Jacques Hamelin hautajaismessussa
- 9 Nuortenpäivien kokemuksia
- 10 Nuorten festivaali Stelliksessä
- 12 Kardinaali Robert Sarah
– Jumala tai ei mitään
- 13 Kuolleenmeren kadonnut kansa
- 14 Kohtaamisen iloa Ceutalla
– Jeesuksen pikkusisaret maailmalla
- 15 De sju sakramenten – Del 6:
Dopets sakrament
- 16 Tapaaminen Jeesuksen kanssa
- 17 Ilmoituksia
- 18 Seurakunnat ja ohjelmat
- 20 Elokuvan ”Tyttökuningas” arviointia
– totuus Kristiinasta ja hänen
kääntymyksestään

Kannen kuva: Maailman nuorten päivät 2016 Krakovassa. Kuva Mariam Dano.

Uutisia ja ajankohtaista

Terroristit surmasivat papin Ranskassa kesken messun vieton

84-vuotias isä Jacques Hamel surmattiin 26.7. Saint-Étienne-du-Rouvrayssa kesken messun vieton. Lehtitietojen mukaan hänen kurkkunsa viillettiin auki. Kaksi veitsin aseistautunutta miestä tuli kirkkoon kesken messun vieton ja otti papin lisäksi panttivangeiksi kaksi

sisarta ja kolme maallikkoa; myös yhtä maallikoista puukotettiin ja hän loukkaantui vakavasti.

Islamistinen terroristijärjestö ISIS otti vastuun iskusta. Paavi lähetti surunvalittelunsa Rouenin arkkipiispalle Dominique Lebrunille.

Iskun jälkeen myös Ranskan presidentti François Hollande soitti paavi Franciscukselle. Ranskan piispat julistivat iskua seuranneen perjantain 29.7. paastopäiväksi.

Ranskassa ja myös muualla maailmassa iskusta järkyttyneet muslimit ovat osoittaneet solidaarisuuttaan kristittyjä kohtaan vieraillemalla kirkkoissa. Esimerkiksi lauantai-iltana 30.7. noin 50 muslimia oli läsnä rukoushetkessä Saint-Étienne-du-Rouvrayn suurimmassa kirkossa.

Rouenin arkkipiispan saarna isä Jacques Hamelin hautajaismessussa sivulla 8.

KATTIVIS/CNA

Paavi perusti komission tutkimaan kysymystä naisdiakonaatista

Paavi Franciscus on asettanut komission, jonka tehtävä on tutkia kysymystä naisdiakonaatista ”erityisesti kirkon alkuaikoina”. Paavi antoi lupauksen tällaisen komission perustamisesta vastatessaan hänelle esitettyyn kysymykseen 12. toukokuuta 2016, sääntökuntien ylisarten järjestön audienssilla.

Komission puheenjohtaksi nimitettiin arkkipiispa Luis Ladaria Ferrer, Uskonopin kongregaation sihteeri. Komissiossa on 12 jäsentä, kuusi naista ja kuusi miestä. Jäsenet ovat sisar Nuria Calduch Benages MHSFN, prof. Francesca Cocchini, mons. Piero Coda, isä Robert Dodaro OSA, isä Santiago Madrigal Terrazas SJ, sisar Mary Melone SFA, isä Karl-Heinz Menke, isä Aimable Musoni SDB, isä Bernard Pottier SJ, prof. Marianne Schlosser, prof. Michelina Tenace ja prof. Phyllis Zagano.

KATTIVIS

Maria Magdalenan muistopäivästä juhla

Liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregatio ilmoitti kesäkuussa, että paavi Franciscuksen pyynnöstä pyhän Maria Magdalenan liturginen vietto korotetaan yleisessä roomalaisessa kalenterissa muistopäivästä juhlaiksi. Näin ollen perjantaina 22. heinäkuuta 2016 vietettiin jo pyhän Maria Magdalenan juhlaa myös Suomessa.

Messussa ja hetkipalveluksessa olevat tekstit säilyvät ennallaan kuitenkin niin, että Roomalaisen messukirjaan lisätään juhlaan oma prefaatio, jonka väliaikaisen käännöksen Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ on hyväksynyt ja lähettänyt papistolle käytettäväksi jo tänä vuonna (ad experimentum). Lopullisen hyväksynnän liturgiakongregatiosta prefaation käännösteksti saa aikanaan yhdessä muiden pohjoismaisten käännösten kanssa.

KATTIVIS

Guido Reni, 1636

Ajankohtaista ja uutisia

Henkilöuutisia

Hiippakunnan keväällä avoimeksi tulleet työpaikat on täytetty. Hiippakunnan ekonomiksi on Otto Nybergin jälkeen nimitetty 1.8.2016 alkaen KTM, FM Peter Kuronen ja Stella Mariksen emännäksi on nimitetty 1.7.2016 alkaen Marja-Leena Hänninen.

KATT

Stella Mariksen varaukset hoidetaan vielä toistaiseksi piispantalon kautta: 09-6877460 tai hiippakunta@katolinen.fi.

Vatikaanin tiedotuksen muutoksia

Pyhän istuimen lehdistötoimiston uudeksi johtajaksi isä Federico Lombardin jälkeen on 1.8.2016 alkaen nimitetty amerikkalainen Greg Burke. Varajohtajaksi nimitettiin espanjalainen Paloma García Ovejero.

KATT/VIS

Helsingin seurakuntien lauantaikurssi 2016-2017

Hyvät Uudenmaan alueen koululaisten vanhemmat!

Jos lapsesi ei saa katolista uskonnonopetusta koulussa, hän on tervetullut Lauantaikurssille. Lauantaikurssi korvaa koulun katolisen uskonnonopetuksen, mutta sieltä ei anneta todistukseen numeroarvosanaa, vaan vain todistus korvaavaan opetukseen osallistumisesta.

Jos lapsi osallistuu koulussa katoliseen uskonnonopetukseen, hänen ei tarvitse tulla lauantaikurssille.

Lauantaikurssin ensimmäinen opetuspäivä on 27.8.2016 ja opetus tapahtuu Englantilaisella koululla, Mäntytie 14, 00270 Helsinki. Opetus alkaa joka kerta klo 10.00 ja päättyy klo 13.55.

Helsingin seurakuntien lauantaikurssin päivämäärät lukuvuonna 2016-2017:

27.8.2016	21.1.2017
24.9.2016	4.2.2017
22.10.2016	4.3.2017
5.11.2016	25.3.2017
3.12.2016	29.4.2017

Opetuspäiviin sisältyy messu tai jokin hartaus Pyhän Marian kirkossa.

Omat kunnolliset eväät tulee ottaa mukaan joka kerta. Ruokatauolla tarjotaan vain mehua ja keksejä.

Mukaan tulee ottaa myös sisätossut, lyijykynä, kumi ja värikynät.

Oppimateriaalimaksu koko vuodelta on 50€/oppilas. Maksu kattaa myös retkien matkakustannukset sekä mehun ja keksit ruokatauolla.

Maksu suoritetaan Katekeettisen keskuksen tilille IBAN: FI15 1745 3000 0207 37 Viite n:o 1300. Eräpäivä: 30.9.2016 Huom. maksajaksi oppilaan nimi!

Studium Catholicum todettiin ympäristöystävälliseksi

Studium Catholicum sai toukokuussa (kuva yllä) todistuksen siitä, että se toimii toimistona ympäristöystävällisesti, kun sille myönnettiin WWF:n eli Maailman luonnonsäätiön #GreenOffice-tunnustus.

WWF Green Office on käytännönlä-

heinen ympäristöjärjestelmä toimistoille. Sen avulla voidaan pienentää työpaikan ekologista jalanjälkeä sekä vähentää hiilidioksidin- ja kasvihuonekaasupäästöjä.

KATT/studium.fi/wwf.fi

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Dominikaani-isä Jean Paillard on kuollut

Suomessa Studium Catholicumin perustamisesta (1950) alkaen vuoteen 1962 työskennellyt dominikaani-isä Jean Paillard on kuollut. Hän kuoli 24. heinäkuuta Josephinahemmetissä Brommassa 94 vuoden ikäisenä. Isä Paillard oli syntynyt 17.9.1921 Ranskassa, ja hänet vihittiin dominikaanisääntökunnan papiksi Le Saulchoirissa 20.7.1947. Isä Paillardin hautajaismessu pidetään perjantaina 12. elokuuta Tukholmassa.

KATT/katolskkyrkan.se

KATT:in kirjakauppa netissä
katolinenkirjakauppa.net

Katso ilmoitus s. 16

HIIPPAKUNTAJUHLA
13.8.2016

Laupeuden riemuvuosi
ja Ursuliinisarten 40 vuotta Suomessa

OHJELMASSA:

klo 10.00 - Juhlallinen piispanmessu Lohjan Pyhän Laurin kirkossa (messu televisioidaan)

n. klo 13.00 - Lounas ja kahvitarjoilu Stella Mariksessä

klo 14.00-15.30 - Ohjelma neljässä pisteessä:

1. Kohtaaminen Jumalan sanan kanssa - *läti kestää hänen armonsä*
2. Elokuva pyhästä Ursulasta (n. 20 min.)
3. Valokuvanäyttely: Ursuliinien 40 vuotta Suomessa
4. Toimintaa lapsille: nukketatteriesitys ja onginta

klo 15.45 - Esitelmä laupeuden riemuvuodesta (kappeli), isä Ryszard Mis SCJ

- Kulkue Neitsyt Marian patsaan luo, laupeuden ruusukko, Salve Regina ja piispan loppusiunaus
- Lähtökahvit

Sunnuntait ja juhlapyhät

14.8. kirkkovuoden 20. sunnuntai (IV)

1L Jer. 38:4-6, 8-10
Ps. 40:2, 3, 4, 18. - 14b
2L Hepr. 12:1-4
Ev. Luuk. 12:49-53

AUTUAAN NEITSYT MARIAN TAIVAASEEN OTTAMINEN, JUHLAPYHÄ

14.8. sunnuntai, illalla, AATON MESSU

1L 1. Aik. 15:3-4, 15-16, 16:1-2
Ps. 132:6-7, 9-10, 13-14. - 8
2L 1. Kor. 15:54-57
Ev. Luuk. 11:27-28

15.8. maanantai, JUHLAPYHÄN MESSU

1L Ilm. 11:19a, 12:1, 3-6a, 10ab
Ps. 45:10, 11-12, 16. - 10b
2L 1. Kor. 15:20-26
Ev. Luuk. 1:39-56

21.8. kirkkovuoden 21. sunnuntai (I)

1L Jes. 66:18-21
Ps. 117:1, 2. - Mark. 16:15
2L Hepr. 12:5-7, 11-13
Ev. Luuk. 13:22-30

28.8. kirkkovuoden 22. sunnuntai (II)

1L Sir. 3:17-18, 20, 28-29
Ps. 68:4-5ac, 6-7ab, 10-11. - 11b
2L Hepr. 12:18-19, 22-24a
Ev. Luuk. 14:1, 7-14

4.9. kirkkovuoden 23. sunnuntai (III)

1L Viis. 9:13-18
Ps. 90:3-4, 5-6, 12-13, 14+17. - 1
2L Filem. 9b-10, 12-17
Ev. Luuk. 14:25-33

11.9. kirkkovuoden 24. sunnuntai (IV)

1L 2. Moos. 32:7-11, 13-14
Ps. 51:3-4, 12-13, 17+19. - Luuk. 15:18
2L 1. Tim. 1:12-17
Ev. Luuk. 15:1-32 tai Ev. Luuk. 15:1-10

Rukous

Kaikkivaltias Jumala,
laueudessaasi Neitsyt Mariaa kohtaan
sinä annoit hänelle sen armon,
että hänestä tuli ainoan Poikasi äiti,
ja kruunasit hänet taivaaseen ottamisen kunnialla.
Hänen esirukoustensa tähden täytä armollasi meidät,
jotka olet tehnyt osallisiksi pelastussuunnitelmastasi.

Katolinen rukouskirja

Piispan kalenteri

13.8.	Hiippakuntajuhla
14.8.	Ursuliinisaret 40 vuotta Suomessa. Juhla Jyväskylässä.
20.-21.8.	Nasaretin pyhän perheen kirkon vihkimisen 15-vuotisjuhla Oulussa
28.8.	Vahvistuksen sakramentti Pyhän Henrikin katedraalissa
3.9.	Vahvistuksen sakramentti Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin kirkossa
5.9.	Kiitosmessu Teresa Kalkuttalaisen kanonisaation johdosta Nasaretin pyhän perheen kirkossa
7.9.	Pohjoismaiden piispainkokouksen pysyvän neuvoston kokous Tukholmassa.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Elokuun 2016 rukouksen apostolaatin palsta

Kristinusko on kuin kilpaurheilua. Jos petämme tai olemme huolimattomia, voimme helposti joutua onnettomuuteen. "Ei urheilija saa voitonseppelettä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti." (2. Tim. 2:5) Urheilu voi tarjota mahdollisuuksia kansojen välisiin ystävällisiin kohtaamisiin. Urheilu voi myös auttaa meitä kehittymään ihmisenä. Valitettavasti urheilua on myös käytetty haitallisiin tarkoituksiin. Eivät kaikki pelaa oikeudenmukaisesti; siksi ei jokainen urheilija ansaitse mitalia.

Me kristityt helposti unohtamme, mitä oikeastaan tarkoittaa olla Jeesuksen opetuslapsi. Mikä on meidän todistuksemme uskosta, rehellisyydestä ja lähimmäisenrakkaudesta?

Pitäisikö urheileminen kieltää kokonaan sen tähden, että on olemassa ihmisiä, jotka vääristelevät kauniita ideoita? Eikö pitäisikään uskoa Jumalaan sen tähden, että on olemassa ihmisiä, jotka eivät ymmärrä, mitä usko on?

Helposti me kutsumme toisia syntisiksi, mutta emme halua katsoa suoraan silmiin omia virheitämme. Tämän kuukauden aikana me pyydämme, että kaikki on paikallaan Jumalan tahdon mukaisesti.

Rukoilkaamme, että me joka päivä valitsemme sen, mikä on hyvää ja jaloa emmekä ilmaise haluamme vain näin: "Jospa, kun vain". Rukoilkaamme myös, että uskoisimme, että meidän kannattaa pyrkiä pyhyyteen, jotta voisimme kerran sanoa: "Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni" (2. Tim. 4:7).

isä Stanislaw Zawilowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Elokuu

- Että urheilu olisi tilaisuus ystävällisiin kohtaamisiin kansojen välillä ja siten edistäisi maailmanrauhaa.
- Että kristityt eläisivät todeksi evankeliumia antaen todistuksen uskosta, rehellisyydestä ja lähimmäisenrakkaudesta.

Augusti

- Att idrotten blir ett tillfälle till vänskapliga möten mellan folken och kan bidra till fred i världen.
- Att de kristna lever Evangeliet och vittnar genom sin tro, ärlighet och kärlek till medmänniskorna.

Syyskuu

- Että kaikki ihmiset edistäisivät yhteistä hyvää ja rakentaisivat sellaista yhteiskuntaa, jonka keskipisteenä on ihminen.
- Että sakramenteihin osallistumalla ja Raamattua tutkimalla kristityt tulisivat yhä tietoisemmiksi siitä, että heidän tehtävänsä on levittää evankeliumia.

September

- Att var och en bidrar till det gemensamma bästa och till att skapa ett samhälle där människan står i centrum.
- Att de kristna, genom att ta del av sakramenten och meditera Skriften, blir alltmer medvetna om sitt uppdrag att sprida Evangeliet.

Paavi Franciscuksen saarna

Jeesukselle kukaan ei ole arvoton ja etäällä

Maailman nuortenpäivien päätösmessussa 31.7.2016

Rakkaat nuoret,

olette tulleet Krakovaan kohdataksenne Jeesuksen. Tämän päivän evankeliumi puhuu meille juuri kohtaamisesta Jeesuksen ja Sakkeus-nimisen miehen välillä Jerikossa (vrt. Luuk. 19:1-10). Siellä Jeesus ei tyydy vain saarnaamaan tai tervehtimään joitakuuta, vaan evankelistan mukaan hän halusi kulkea kaupungin halki (vrt. j. 1). Toisin sanoen Jeesus tahtoo lähestyä meitä jokaista, kulkea meidän tietämme loppuun saakka, jotta hänen elämänsä ja meidän elämämme todella kohtaisivat.

Näin tapahtuu kaikkein yllättävin kohtaaminen, Sakkeuksen kohtaaminen. Hän oli publikaanien eli veronkantajien esimies, rikas ja vihattujen roomalaisten miehittäjien yhteistyökumppani, kansansa riistäjä, joka huonon maineensa vuoksi ei voinut edes lähestyä Opettajaa. Mutta kohtaaminen Jeesuksen kanssa muuttaa hänen elämänsä, niin kuin meillekin on käynyt ja joka päivä voi käydä. Sakkeuksen kuitenkin oli kohdattava esteitä voidakseen kohdata Jeesuksen. Se ei ollut hänelle helppoa. Hänen oli kohdattava esteitä, ainakin kolme estettä, jotka voivat sanoa jotakin myös meille.

Ensimmäinen oli hänen pienikokoisuutensa. Sakkeus ei yletynyt näkemään Opettajaa, koska hän oli pieni. Nykyäänkin meillä on vaara jäädä etäälle Jeesuksesta, koska emme tunne yltävämme siihen, koska meillä on alhainen käsitys itsestämme. Tämä on suuri kiusaus. Se ei koske vain itsearvostusta, vaan myös uskoa. Usko näet sanoo meille, että "me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme" (1. Joh. 3:1). Meidät on luotu hänen kuvakseen. Jeesus omaksui ihmisyytemme eikä hänen sydämensä ole koskaan erossa meistä. Pyhä Henki tahtoo asua meissä. Meidät on kutsuttu ikuisen iloon Jumalan kanssa! Tämä on meidän todellinen "mittamme", tämä on meidän hengellinen identiteettimme: olemme Jumalan rakkaita lapsia, aina.

Näettehän, että jos emme hyväksy itseämme, jos olemme tyytymättömiä ja ajatteleme kielteisesti, emme tunnista todellista identiteettiämme. Ikään kuin käännyn muualle, kun Jumala tahtoo katsoa minua, tukahdutan unelman, joka hänellä minusta on. Jumala rakastaa meitä sellaisina kuin olemme, eikä mikään synty, puute tai virhe saa häntä muuttamaan mieltään.

Kuvat SIR

Evankeliumi näyttää meille, että Jeesukselle kukaan ei ole arvoton ja etäällä, kukaan ei ole merkityksetön. Me kaikki olemme rakastettuja ja tärkeitä. Olet tärkeä! Jumala laskee sinun varaasi sen vuoksi, mitä olet, ei sen vuoksi, mitä omistat. Hänen silmissään ei ole väliä, mitä vaatteita tai millaista kännykkää käytät tai seuraatko muotia. Hänelle tärkeä olet sinä sellaisena kuin olet. Hänen silmissään olet arvokas ja arvosi on mittaamaton.

Joskus elämässä käy niin, että pyrimmekin alas emmekä korkealle. Meitä voi auttaa tämä suuri totuus: Jumala on uskollinen, jopa itsepintainen rakastajaan meitä. Meitä auttaa, jos muistamme, että hän rakastaa meitä enemmän kuin rakastamme itseämme, hän aina "kannustaa" meitä, hän on suurin fanimme! Hän odottaa meitä aina toivoen, sil-

loinkin, kun käperryimme murheisiimme ja haudomme meille tehtyjä vääryyksiä tai menneisyyttä. Mutta sellainen masennukseen kiintyminen ei ole hengellisen mittamme arvoista! Se on pikemminkin kuin virus, joka tartuttaa ja pysäyttää kaiken, sulkee kaikki ovet, estää meitä lähtemästä uudelleen liikkeelle ja aloittamasta uudelleen.

Jumala sen sijaan on itsepintaisen toivorikas: hän uskoo aina, että pystymme nousemaan ylös, eikä hän tyydy katselemaan meitä innottomina ja ilottomina. On surullista nähdä ilottomia nuoria, sillä olemme aina hänen rakkaita lapsiaan. Muistakaamme tämä aloittamessamme jokaisen päivän. Meidän on hyvä sanoa joka aamu hänelle rukouksessa: "Herra, kiitän sinua, koska rakastat minua; olen varma siitä, että rakastat minua; anna minun rakastaa elämäni."

Ei puutteitani, jotka on korjattava, vaan elämäni, joka on suuri lahja: se on aikaa rakastaa ja tulla rakastetuksi.

Sakkeuksella oli toinenkin este tiellä kohti Jeesuksen kanssa: häpeä, joka halvaannuttaa. Tästä puhuimme jotakin eilen illalla. Voimme kuvitella, mitä Sakkeuksen sydämessä tapahtui ennen kuin hän kiipesi tuohon metsäviikunapuuhan. Se oli varmasti kamppailua. Toisaalta hän oli utelias, halusi tuntea Jeesuksen; toisaalta hän oli vaarassa joutua naurunalaiseksi. Sakkeus oli julkisuuden henkilö; hän tiesi, että yrittäessään kiivetä puuhun hän näyttäisi naurettavalta kaikkien silmissä, hän, esimies, mahtimies, jota vihattiin suuresti. Mutta hän voitti häpeän, koska Jeesuksen vetovoima oli vahvempi.

Pyhä isä

Olette varmasti kokeneet, mitä tapahtuu, kun joku ihminen on niin viehättävä, että rakastumme: silloin saatamme tehdä sellaista, mitä muuten emme olisi koskaan tehneet. Jotakin samanlaista tapahtui Sakkeuksen sydämessä, kun hän tajusi Jeesuksen olevan niin tärkeä, että hänen vuokseen kannatti tehdä mitä tahansa: Jeesus oli ainoa, joka voisi vetää Sakkeuksen ylös synnin ja tyytymättömyyden juoksuhiiekasta. Niin häpeä ei jäänyt voitolle.

Evangeliumi kertoo, että Sakkeus ”juoksi edemmäs”, ”kiipesi”, ja Jeesuksen kutsuttua häntä ”tuli kiireesti alas” (j. 4, 6). Hän otti riskin, pani itsensä peliin. Tässä on meillekin ilon salaisuus: ei pidä sammuttaa tervettä uteliaisuutta, vaan panna itsensä peliin, koska elämää ei pidä sulkea varastoon. Jeesuksen edessä ei voi jäädä istumaan ja odottamaan kädet puuskassa. Hänelle, joka antaa meille elämän, ei voi vastata pelkällä ajatuksella tai lyhyellä tekstiviestillä!

Rakkaat nuoret, älkää hävetkö tuoda hänelle kaikkea, erityisesti heikkouksia, hankaluuksia ja syntejä ripissä: hän osaa yllättää teidät anteeksiannolla ja rauhallaan. Älkää pelätkö sanoa hänelle ”kyllä” koko sydämeštänne, vastata hänelle jalomielisesti, seurata häntä! Älkää antako sielunne turtua, vaan pyrkikää kauniiseen rakkauden päämäärään, joka edellyttää myös uhrauksia. Sanokaa lujasti ”ei” menestyksen huumeelle millä hinnalla hyvänsä ja pelkälle itsensä ja oman mukavuutensa ajattelulle.

Pienikokoisuuden ja halvaannuttavan häpeän jälkeen Sakkeuksen piti kohdata kolmaskin este, joka ei ollut sisäinen vaan ulkoinen. Se oli paheksuva väkijoukko, joka ensin esti hänen kulkunsa ja sitten moitti häntä: Jeesuksen ei pitäisi mennä hänen kotiinsa, syntisen miehen taloon!

Kuinka vaikeaa onkaan todella ottaa vastaan Jeesus, kuinka vaikeaa onkaan hyväksyä ”Jumalaa, joka on laupeudesta rikas” (vrt. Ef. 2:4). Ihmiset saattavat estää teitä, yrittää saada teidät uskomaan, että Jumala on kaukana, ankara ja tunteeton, hyvä hyvillä ja paha pahoille. Isämme sen sijaan ”antaa aurinkonsa nousta niin hyvillä kuin pahoille” (Matt. 5:45) ja kehottaa meitä todelliseen rohkeuteen: olemaan vahvempia kuin paha ja rakastamaan kaikkia, jopa vihollisia.

Ehkä teille nauretaan, koska uskotte laupeuden lempeään ja nöyrään voimaan. Älkää pelätkö, vaan ajatelkaa näiden päivien tunnuslausetta: ”Autuaita ne, jotka toisia armahtavat: heidät armahdetaan” (Matt. 5:7). Ehkä teitä pide-tään unelmoijina, koska uskotte uuteen ihmiskuntaan, joka ei hyväksy vihaa kansojen kesken, ei pidä maiden rajoja muureina ja vaalii omia traditioitaan olematta itsekäs tai ahdasmielinen. Älkää lannistuko: hymyllänne ja avoimilla käsillänne te julistatte toivoa ja olette siunaus koko yhdelle ihmisperheelle, jota täällä edustatte niin hyvin!

Seuraava kansainvälinen Maailman nuortenpäivä järjestetään Panamassa vuonna 2019.

Tuona päivänä väkijoukko tuomitsi Sakkeuksen, katsoi häntä ylhäältä alaspäin. Jeesus teki päinvastoin: hän katsoi ylös Sakkeuksen puoleen (j. 5). Jeesuksen katse näkee virheiden tuolle puoleen, hän näkee ihmisen. Hän ei pysähdy menneeseen pahaan, vaan näkee tulevan hyvän; hän ei lannistu kohdattaessaan sulkeutumista, vaan etsii yskyyden ja yhteyden tietä; kaiken keskellä hän ei pysähdy näennäiseen, vaan katsoo sydämeen. Jeesus katsoo sydämeemme, sinun sydämeesi, minun sydämeeni.

Tällä Jeesuksen katseella voitte kasvattaa toisenlaista ihmiskuntaa, odottamatta kehuja ja etsien hyvää sen itsensä takia, säilyttäen iloiten puhtaan sydämen ja taistellen rauhanomaisesti rehellisyyden ja oikeudenmukaisuuden puolesta. Älkää pysähtykö pinnalliseen, älkää luottako maailman näennäiskultteihin, yrityksiin maskeerata itsensä paremmaksi. Ladatkaa lujin yhteys, sydän, joka näkee hyvän ja välittää hyvää väsymättä. Ja sitä iloa, jonka olette saaneet lahjaksi Jumalalta, antakaa tekin lahjaksi (vrt. Matt. 10:8), koska niin monet odottavat sitä, ja odottavat sitä juuri teiltä.

Kuunnelkaamme lopuksi Jeesuksen sanat Sakkeukselle. Ne näyttävät tarkoitetuilta juuri meille, jokaiselle meistä: ”Tule kiireesti alas. Tänään minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi” (j. 5). ”Tule heti alas, koska tänään minun on määrä olla sinun luonasi. Avaa minulle sydämesi ovi.” Jeesus kääntyy sinun puoleesi samalla kutsulla: ”Tä-

nään minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi”. Maailman nuortenpäivä, voisimme sanoa, alkaa tänään ja jatkuu huomenna, kotona, koska siellä Jeesus haluaa kohdata sinut tästä lähtien.

Franciscus

Paavin hiljainen vierailu Auschwitzin ja Birkenaun keskitysleireissä

Perjantaina 29.7. paavi Franciscus kävi Auschwitzin ja Birkenaun keskitysleireissä; tähän vierailuun ei kuulunut paavin julkisia puheenvuoroja. Paavi kulki jalan Auschwitzin leirin portista, jossa lukee ”Arbeit macht frei”. Hän siirtyi kohti rakennusta 11 ja ”kuoleman muuria”. Hän viipyi hiljaisessa rukouksessa aukiolla, jolla vangit olivat joutuneet nimenhuutoon ja jossa pyhä Maksimilian Kolbe tarjoutui kuolemaan säästääkseen toisen vangin hengen.

Paavi tapasi 12 Auschwitzin leiriltä henkiinjäänyttä. Yksi heistä antoi paaville kynttilän, jol-

la paavi sytytti lahjaksi tuomansa lampun.

Paavi kävi sellissä, jossa pyhä Maksimilian Kolbe kuoli, ja viipyi siellä rukouksessa. Sieltä lähtiessään paavi kirjoitti muistokirjaan espanjankieliset sanat ”Señor, ten piedad de tu pueblo! Señor, perdón por tanta crueldad!” (Herra, armahda kansaasi! Herra, anna anteeksi valtava julmuus!)

Birkenaun leirissä paavi kävi kansakuntien uhrien muistomerkillä. Hän kulki hiljaisuudessa jalan monumentin edessä olevien muistolautojen edestä; niissä lukee vankien käyttämällä 23 kielellä ”Olkoon tämä paikka ikuisesti epätoivon huuto ja varoitus ihmiskunnalle. Natsit murhasivat täällä noin puolitoista miljoonaa miestä, naista ja lasta, pääasiassa juutalaisia, Euroopan eri maista. Auschwitz-Birkenau 1940-1945”.

Muistomerkillä paavi rukoili ja laski sytytetyn kynttilän. Hän tapasi 25 puolalaista ”vanhurskas kansakuntien joukossa” -tunnustuksen saanutta eli juutalaisia pelastanutta. Lopuksi rabbi lauloi hepreaksi psalmin 130 ja yksi henkiinjääneistä luki sen puolaksi.

Rouenin arkkipiispan saarna isä Jacques Hamelin hautajaismessussa

– *Requiescat In Pace* –

Isä Jacques Hamelin ei tarvitse enää pelätä Jumalaa. Hän tulee Jumalan eteen vanhurskaine tekoineen. Tietenkään emme ole veljemme sydämen tuomareita, mutta niin monet todistukset eivät voi olla väärässä! Isä Jacques Hamelilla oli yksinkertainen sydän. Hän oli samanlainen perheessään veljensä ja sisartensa ja heidän lastensa kanssa, kaupungissaan naapureidensa keskuudessa ja kristillisessä yhteisössään uskovien kanssa.

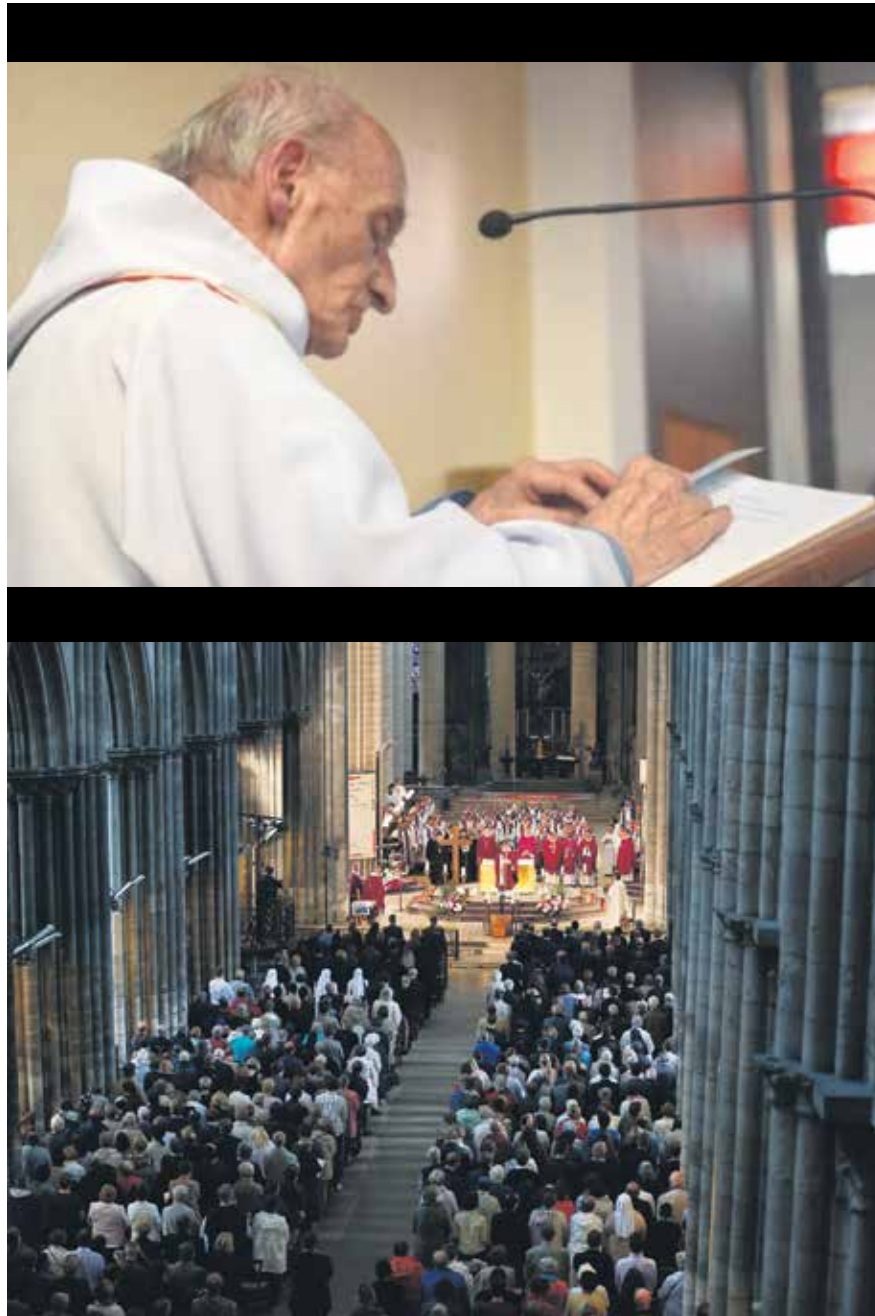
Pappina 58 vuotta! 58 vuotta Jeesuksen palveluksessa pappina eli hänen sanansa ja eukaristiensa palvelijana... hänen eukaristiensa ja hänen rakkautensa palvelijana. Tunnen itseni pieneksi sen rinnalla. Pyhä Pietari sanoi Jeesuksesta: "hän kulki ympäri maata ja teki hyvää" (vrt. Ap.t. 10:38). Jacques, sinä olit Jeesuksen uskollinen opetuslapsi. Siellä missä sinä kuljit, sinä teit hyvää.

Viime pääsiäisenä sinä, Jacques, kirjoitit seurakuntalaisillesi: "Kristus on ylösnoussut. Se on mysteeri, salaisuus, johon Jumala antaa meidän osallistua." Ehkä tämä mysteeri, ylösnousseen Kristuksen salaisuus juurtuu kuoleman kokemuksiisi Algeriassa, joista perheesi meitä muistutti. Ehkä tämä mysteeri, uskomasi salaisuus voitti seurakuntalaistemme sydämet: kyllä, Kristus on ylösnoussut. Kuolemalla ei ole viimeistä sanaa.

Sinulle, Jacques, Jeesuksen ylösnousseus ei ole katekismuskäsky. Se on todellisuutta, sydämemme todellisuutta, sydämesi todellisuutta, ja samalla todellisuus, joka jaetaan toisten kanssa kuin luottamuksellinen salaisuus. Ja Jumala tietää, että julman, epäoikeudenmukaisen ja hirvittävän kuolemasi edessä on ammennettava sydämemme syvimmistä, jotta löytäisimme valoa.

Veljet ja sisaret, olkaamme rehellisiä itsemme kanssa. Te tunnette Jeesuksen historian, jota yksikään historioitsija ei voi pitää satuna. Pietari sanoo olenaisen: Jeesus Nasaretilainen, oikeudenmukainen ja hyvä mies, "paransi kaikki jotka olivat joutuneet Paholaisen valtaan, sillä Jumala oli hänen kanssaan... Hänet he ripustivat ristinpuulle ja surmasivat, mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä..." (Ap.t. 10:38-40).

Veljet ja sisaret, olkaamme vilpittömiä ja rehellisiä itsemme kanssa. Sydämessämme, sydämemme salaisuudessa, meidän on sanottava kyllä tai ei Jeesukselle, kyllä tai ei totuuden ja rauhan tielle, kyllä tai ei rakkauden voitolle vihasta, kyllä tai ei hänen ylösnousemukselleen.

Jacques Hamelin kuolema kehottaa minua vastaamaan "kyllä" päättäväisesti eikä enää penseästi. "Kyllä" elämälle, kuten Jacques vastasi "kyllä" pappisvihkimyksessään. Onko se mahdollista? Kukin vastatkoon. Jumala ei pakota meitä... Jumala on kärsivällinen... Jumala on laupias. Silloinkin kun minä, Dominique, olen sanonut "ei" rakkaudelle... kun minä olen sanonut Jumalalle "tulen myöhemmin", kun minä olen hänet unohtanut, Jumala odottaa minua, koska hän on ääretön laupeus. Mutta voiko maailma tänään odottaa, että rakkauden ketju korvaa vihan ketjun?

Onko tultava muita surmia, jotta kääntyisimme rakkauteen ja oikeudenmukaisuuteen, joka rakentaa rakkautta? Oikeudenmukaisuus ja rakkaus ihmisten ja kansojen kesken, kummalla puolella Välimeren he sitten ovatkin. Liikaa kuolemia Lähi-idässä, liikaa kuolemia Afrikassa, liikaa kuolemia Amerikassa! Liikaa väkivaltaisia kuolemia, riittää jo!

Paha on mysteeri, ja sen kauhut saattavat huippunsa ihmisistä käsin. Eikö se olekin se, mitä sinä, Jacques, halusit sanoa viimeisillä sanoillasi? Kaaduttuasi maahan ensimmäisen veitseniskun jälkeen yritit työntää hyökkääjää pois jaloillasi ja sanoit: "Mene tiehesi, Saatana"; ja toistit: "Mene tiehesi, Saatana". Ilmaisit silloin uskosi hyväksi luotuun ihmiseen, johon paholainen on tarttunut. "Jeesus paransi kaikki jotka olivat joutuneet Paholaisen valtaan", sanoo evankeliumi.

Ei ole kyse murhaajien, paholaisen kanssa liittoutuneiden vapauttamisesta. On kyse siitä, että vahvistamme Jeesuksen kanssa, että jokainen mies ja nainen, jokainen ihminen voi muuttaa sydämensä hänen armonsa avulla. Ottakaamme vastaan Jeesuksen sanat, jotka tänään saattavat vaikuttaa meille ylivoimaisilta: "Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamicheänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta."

Te, joita paholaismainen väkivalta kiduttaa, te, joita järjetön demoninen murhanhimo houkuttaa tappamaan, antakaa sydämenne, jonka Jumala muovasi rakkautta varten, päästä voitolle. Muistakaamme äitiämme, joka antoi meille elämän; rukoilkaa Jumalaa vapauttamaan teidät Paholaisen vallasta. Rukoilemme puolestanne, rukoilemme Jeesusta, joka "paransi kaikki jotka olivat joutuneet Paholaisen valtaan".

Roselyne, Chantal, Gérald perheenne, tie on raskas. Haluan yhdessä monien muiden kanssa ilmaista ihailuni arvokkuudestanne. Veljenne, setänne oli tukipylyvä ja on sitä jatkuvasti. Ei ole minun asiani julistaa isä Jacquesia marttyyriksi. Mutta kuinka voisi olla tunnistamatta sen uhrin hedelmällisyyttä, jonka hän eli todeksi yhteydessä Jeesuksen uhriin, jota hän uskollisesti vietti eukaristiassa? Lukuisten muslimiyntävien sanat, eleet ja vierailut ovat huomattava askel.

Käänny myös teidän, katolisen yhteisön puoleen. Olemme haavoittuneita ja järkyttyneitä, mutta emme tuhojia. Käänny teidän puoleen, katolisessa kirkossa kastetut, erityisesti te, jotka ette tule usein kirkkoon tai olette unohtaneet tien. Yhdessä mons. Georges Pontierin, Ranskan piispainkokouksen puheenjohtajan kanssa esitän teille yksinkertaisen vetoomuksen, ensimmäisen askelen, yhtä yksinkertaisen kuin isä Jacques Hamelin elämä oli:

Isä Hamelin kunniaksi kutsumme teitä käymään kirkossa tulevina päivinä ilmaisten, että ette anna häpäistä pyhää paikkaa, vahvistaen, että väkivallalla ei ole sijaa sydämessänne, pyytäen Jumalan armoa. Kehotamme teitä sytyttämään kynttilän tässä kirkossa ylösnousemuksen merkinä, hiljentymään ja avaamaan sydämenne sille, mikä on kaikkein syvintä; rukoilemaan, jos voitte, ja pyytämään.

15. elokuuta on siihen otollinen päivä. Neitsyt Maria ottaa teidät hellästi vastaan. Muistakaamme äitiämme.

Jumala, älä ole välinpitämätön puoleesi kääntyvien lastesi ahdinkoa kohtaan! Jumala, täytä sydämissämme se, minkä Poikasi Jeesus aloitti!

Jumala, kiitos pojastasi Jacquesista. Lohduta hänen perhettään ja herätä keskuudestamme, Maailman nuortenpäivän osallistujien keskuudesta, rakkautesi uusia profeettoja! Aamen.

+ Dominique Lebrun

Rouenin arkkipiispa

Artikkeleita

Nuortenpäivien kokemuksia

Mariam Dano:

- Missä ryhmässä olit?
- Mikä oli mieleenpainuvinta? Jokin yksityiskohta?
- Minkälainen kokemus WYD oli?

Olin Turun seurakunnan nuortenryhmässä ja meitä oli 41 henkilöä. Eniten mieleen jäivät nuorten henkilöiden elämäntarinat. Olimme lauantaina Campus Misericordiae Krakovassa (missä yövyimme) ja siellä kolme nuorta kertoi elämäntarinansa. Niistä kolmesta tarinasta jäi eniten mieleen ja eniten kosketti syyrialaisen nuoren naisen kertoma. Kuinka hän näki kaverinsa kuoleman ja kuinka ihmiset kärsivät joka päivä. Siitä huolimatta hän ei menettänyt uskoaan ja jaksoi auttaa muita. Hän oli tosi rohkea.

Tämä oli toinen WYD, johon osallistuin. Edellinen oli Saksassa 2005 ja olin Turun seurakunnan nuortenryhmässä. WYD on mahtava kokemus, joka kaikkien on vähintään kerran koettava. Oli ihanaa nähdä niin paljon uskovia nuoria, jotka rukoilivat ja lauloivat iloisesti. Se oli sydäntälämmittävä ja uskoa eheyttävä kokemus.

Anna-Riina Hakala:

- Missä ryhmässä olit?

Olin opiskelijakoti Silta-klubin kautta muodostuneessa seitsemän hengen porukassa. Kaikki ryhmäläiset olivat nuoria aikuisia tai aikuisia.

- Mikä oli mieleenpainuvinta? Jokin yksityiskohta?

Upein kokemus oli kommuunion vastaanottaminen satojen tuhansien muiden katolilaisten kanssa paavin viettämässä messussa sunnuntaina: Kristuksen ruumiin, Kirkon, sakramentaalinen ykseys oli todella käsinkosketeltava.

Muutenkin tapahtumaa leimasi hyvä ilmapiiri, jossa kaikki kunnioittivat toisiaan ja käyttäytyivät hyvin hankaluuksista huolimatta. Ihmiset tuntuivat olevan

paikalla oikeasta syystä, eli rukoillakseen paavin ja kaikkien tapahtumaan osallistuvien kanssa. Ilman tätä syytä kukaan tuskin olisi jaksanut olla iloisella mielellä ihmismassojen tukkimassa Krakovassa.

- Minkälainen kokemus WYD oli?

Todella upea! Suomalaisena katolilaisena on tärkeää päästä välillä kokemaan konkreettisesti oman kirkkonsa katolisuus: sitä muistaa että hetkinen, en olekaan oikeasti marginaalissa! Myös ihan kristittyinä nyky-Euroopassa on hyvä käydä suurissa tapahtumissa toteamas-

sa, että Jeesuksen seuraaja on edelleen paljon ja, kuten paavi Franciscus sanoi tapahtumassa, yhdessä voimme muuttaa maailman. Ja että tämä ei tapahdu elämäntapamme mukavuuteen unohtamalla; WYD todisti kokonaisuudessaan sen, mitä paavi eräässä puheistaan halusi viestiä: mukavasti sohvan pohjalle jääminen ei tarkoita onnellisuutta. Tapahtuma oli nimittäin varmasti kaikille siihen osallistuneille haastava niin fyysisesti kuin henkisesti, mutta siitä huolimatta tunnelma yhteisissä rukouksissa ja kauduilla oli jatkuvaa riemua.

Piispa nuortenpäivillä

Myös oma piispamme Teemu Sippo SCJ osallistui nuortenpäiville. Hän kertoi lyhyessä haastattelussa olleensa hyvin otettu Maailman nuortenpäivien tapahtumista ja mittakaavasta, vaikka "näkökulmani onkin varmasti erilainen kuin ryhmien mukana kulkevien pappien tai nuorten itsensä". Siinä missä piispoja kuljetettiin paikasta toiseen busseilla, nuoret kulkevat kävellen, ja "heitä näkyi silmäkantamattomiin".

Piispa oli majoittunut Jeesuksen pyhän sydämen pappien taloon. Siellä hänen oli mahdollista keskustella paljon myös edeltäjänsä, piispa Józef Wróbelin SCJ, samoin kuin aiemmin Suomessa toimineen isä Kazimierz Lewandowskin SCJ kanssa.

Suomesta Puolaan oli matkannut ainakin kolme ryhmää – neokatekumenaalien, Opus Dein ja Turun kirkkoherran, isä Peter Gebaran SCJ ohjauksessa – yhteensä arviolta melkein sata nuorta. Piispa Teemu oli tekemisissä lähinnä isä Peterin ryhmän kanssa, johon kuului noin 40 nuorta. "Ja siinäkin joukossa kansallisuuksia oli varmaankin lähes 20." Tälle ryhmälle piispa piti katekeeseja ja vietti messuja suomeksi. Ryhmä osallistui myös Kööpenhaminan piispan Czeslaw Kozonin viettämään yhteispohjoismaiseen adoraatioon, joka täytti tarkoituk-

seen varatun kirkon.

Kerrankin osallistuminen oli mahdollista, sillä Krakova on niin lähellä. Paljon vaikeampaa ja kalliimpaa olisikin ollut lähteä vaikka Brasiliaan, jossa edelliset nuortenpäivät pidettiin. Edellisestä Helsingin piispan osallistumisesta on kulu- nut jo paljon aikaa, edellisen kerran nuortenpäiville osallistui piispa Verschuren.

"Kokonaisuutena nuortenpäivät on aivan valtava tapahtuma, ainutlaatuisen suuri katolilaisten kokoontuminen, jossa päätösmessuun osallistui varmasti pari miljoonaa nuorta", piispa sanoi vaikuttuneena. Ja iloa ja ihmetystä lisäsi myös se, että kaikki sujui niin rauhallisesti: "Oli hienoa nähdä nuoria mukana niin innokkaina ja iloisina. Ei ollut häiriöitä, ei tarvittu poliisia, ei näkynyt roskia." Silti tapahtuman turvallisuutta oli takaa- massa yli 10000 poliisia ja muuta turvallisuusviranomaista.

"On upeata nähdä niin paljon uskaan tunnustavia nuoria kaikkialta maailmasta kokoontuneina yhteen, lippuineen kaikkineen." Erityisen vaikuttavia hetkiä olivat tietysti ne, kun paavi vihdoinkin tuli paikalle. "Hän osaa puhua niin sykkädyttävästi nuorille, suoraan ja sydämellisesti, lohduttaen, vahvistaen ja ohjaten."

Marko Tervaportti

TRIDENTIINISIÄ MESSUJA

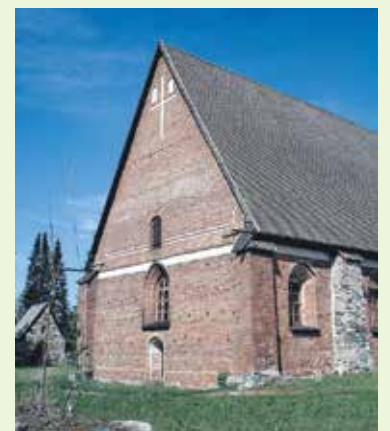
Pyhän Henrikin katedraalissa

Sunnuntaina 4.9.2016 klo 13.00
(isä Anders Hamberg)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00.

A Tridentine Mass is celebrated again on Sept. 4th in Saint Henry's Cathedral at 13.00. These Masses are celebrated in the Cathedral normally every first Sunday of a month at 13.00.

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

Pyhiinvaellus Hattulaan

Hattulan keskiaikaisessa Pyhän Ristin kirkossa vietetään **lauantaina 17. syyskuuta** 2016 katolinen Pyhän ristin kunnioittamisen ja kantamisen hartaus.

Pyhiinvaellus alkaa messulla Pyhän Henrikin katedraalissa klo 9.30 ja bussi Hattulaan lähtee messun jälkeen kirkon edestä. Mukaan voi tulla myös Pyhän Marian kirkon kulmalla olevalta bussipysäkiltä.

Hartaus alkaa Hattulassa klo 12.30. Hartauden jälkeen Hattulan ev.lut. srk tarjoaa meille kahvit. Takaisin Helsingissä ollaan klo 15 jälkeen.

Edestakainen matka maksaa 25 €, ja se maksetaan bussissa. Ilmoittautuminen Pyhän Henrikin pappilaan puh. 09-637853.

Pyhiinvaelluksen järjestävät Maallikkodominikaanit ja Academicum Catholicum.

Artikkeleita

Kun ensimmäiset liikuttuneisuuden ja suoranaisten riemun tunteet ovat laskeutuneet, tunnen vain valtavaa kiitollisuutta siitä, kuinka suuri Jumalan armon ja rakkauden osoitus Suomen ensimmäinen nuorten festivaali Stella Marikassa 7.-10.7.2016 oli.

Mitään ei puuttunut

Innoitus järjestää tällaista nuorten tapahtumaa ensimmäistä kertaa Suomessa tuli Stella Mariksen yhteisössä asuvalle Andrekselle, joka kenties ei vielä ole niin monelle tuttu. Pääsiäisen tienoilla hän koki Marian pyynnön järjestää nuorille festivaalin tulevana kesänä, ja vaikka aikaa oli vähän ja sekä rahalliset että inhimilliset resurssit olivat olemattomat, hän oli kuuliainen tälle innoitukselle. Ja näin jälkikäteen voi vain ihmetellä sitä, miten Pyhä Henki on askel askeleelta auttanut niin, että loppupäässä festivaalilta ei puuttunut mitään.

Avulioiden, anteliaiden ja innostuneiden ihmisten sekä uskomattomien ja onnellisten "sattumien" kautta festivaalilta löytyi mm. taitavia muusikkoja, teknistä välineistöä, kuten äänentoistolaitteet ja projektori, puhujia ja avustajia, runsaat tarjoilut kaikille osallistujille, ammattitaitoista keittiöhenkilökuntaa, aurinkokatoksia (jotka saivat välillä toimia myös sateensuojana), suomenkielisiä rukoukskortteja sekä englanninkielisiä kirjoja ja esitteitä myytävänä ja paljon muuta. Niinkin pieniin yksityiskohtiin armo ulottui, että kokkimme onnistui pyydystämään kaikille maukkaaksi kalakeitoksi riittävän kalasaaliin Hiidenvedestä ja löytämään kasvisvaihtoehdoksi runsaasti kantarelleja Stelliksen metsästä.

Festivaali alkoi sateisessa säässä torstai-iltana, jolloin osallistujia oli vielä vain parikymmentä. Päivä päivältä sää kuitenkin muuttui aurinkoisemmaksi ja osallistujia saapui koko ajan lisää. Lopujen lopulta mukana oli 40-50 nuorta, edustaan toistakymmentä kansalaisuutta. Yhteiset laulut, rukoukset, kulkueet ja jopa tarjoilu edustivat nekin useita eri perinteitä, kieliä ja kulttuureja. Saimme kuulla todistuksia Jumalan armosta ja rakkaudesta hyvin erilaisista yhteyksistä, laulaa ja ylistää monella eri tavalla ja usealla eri kielellä ja kaikki osallistuivat kaikkeen, jakaen ja iloiten yhdessä, ystävyyden puolin ja toisin. Todettakoon, ettei festivaaliin osallistunut ainoastaan nuoria, vaan myös muutamat lapsiperhe ja joitain vähän vanhempiakin intolijoita. Festivaali oli siis rajoja rikkova ja kaikki tervetulleiksi toivottava, iloinen tapahtuma.

Onnistunut ohjelma

Festivaali-ohjelman runko oli laadittu ottaen mallia jossain määrin Medjugorjen nuorten festivaalista. Kuitenkin ohjelma muokkautui myös päivien aikana siten, että loppupäässä se oli juuri meidän olosuhteillemme ja juuri tälle joukolle oikeanlainen. Tässäkin kunnia ja kiitos Jumalalle, joka niinkin konkreettisten teki-

Nuorten festivaali

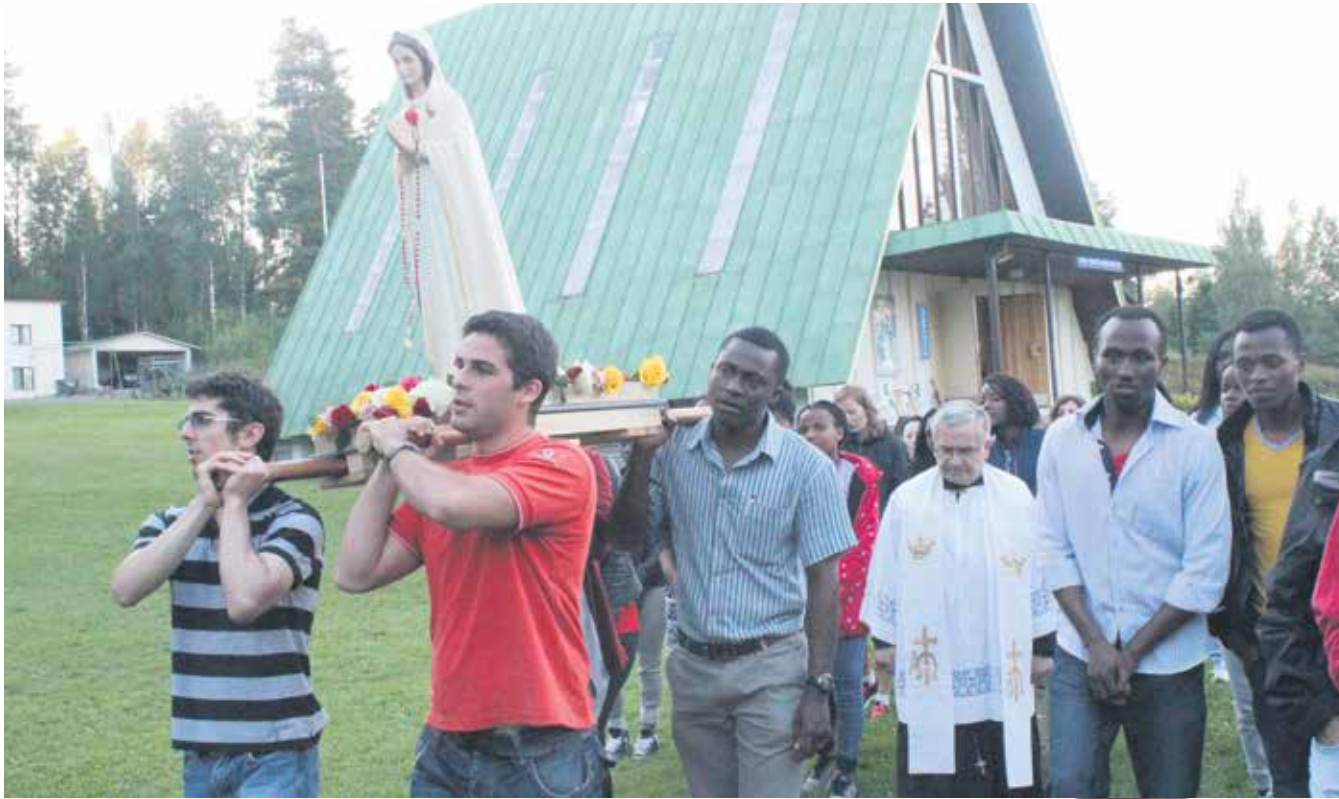

jöiden kuin vaikkapa sään vaihtuvuuden kautta antoi festivaalin olla sellainen, että tasapaino opetuksen, virkistykseen, seurustelun ja yhteishengen kehittämisen, rukouksen, laulun ja tanssin välillä oli harmoninen ja mielekäs.

Päivät rytmittyivät siten, että aamurukousten jälkeen ohjelma painottui opetukseen, katekeesiin, lectio divinaan, luentoihin ja pitemiin todistuksiin.

Lounaan jälkeen ohjelma oli vapaampaa ja antoi tilaa seurustelulle, yhteishengen vahvistamiselle, spontaanille kokemusten jakamiselle sekä yhteiselle laululle. Iltaa kohti siirryttiin rukoukseen, ruusukkoon, messuun ja myöhään illalla yhteisen päivällisen jälkeen ylistykseen, adoraatioon ja hiljaiseen rukoukseen. Joka päivä messu aloitettiin kulkueella, jossa kaikki läsnäolleiden maiden edus-

Artikkeleita

Stelliksessä

Kuvat Theresa Thu Hoang

tajat kantoivat oman lippunsa ja lausuvat muutaman sanan tunnelmistaan päivien annista.

Marian kunniaksi

Festivaalin kohokohta oli lauantai-iltana kulkue Neitsyt Marian kunniaksi. Loreton litaniaa laulaen Marian patsas kannettiin ensin Stella Mariuksen pieneen

kappeliin laulu- ja rukoushetkeä varten ja sitten kirkkoon, jossa nuortenfestivaali, Stella Maris ja koko Suomi pyhitettiin Marialle sekä vietettiin adoraatio. Isä Gianni rukoili jokaisen osallistujan puolesta henkilökohtaisesti, ja myös yhteisesti pyydettiin Pyhän Hengen johdatus- ta kaikille. Lopuksi ilo ja riemu Herrassa irtosi spontaanisti ja yllättäen, kun afrikalaisten sävelien tahtiin päädyttiin ylis-

tämään Jumalaa yhdessä laulaen, tanssien ja jopa kirkonpenkeillä rummuttaen miltei puoleen yöhön saakka.

Mahdollisuus rippiin sekä henkilökohtaiseen hengelliseen ohjaukseen oli tarjolla joka päivä, ja isä Gianni, joka osallistui festivaalin ainoana pappina, toimi ihailtavalla innolla ja tarmolla varhain aamusta myöhään iltaan, viettäen messua, pitäen katekeesia, ohjaten rukousta ja osallistuen kaikkeen ohjelmaan, jopa lauantai-illan spontaaniin tanssiin nähtävästi väsymättä. Vain lauantai-iltana, kun tanssi jatkui vielä klo 23 jälkeen, hän vetäytyi todeten: "isoisä menee nyt nukkumaan".

Sunnuntain messua vietti kanssamme piispa, joka oli meille kaikille rakas ja lämpimästi tervetullut vieras. Hän kohosi Stelliksessä täyden kirkon, jossa iloinen ja innostunut joukko lauloi ja ylisti ja todisti ihmeellisestä Pyhän Hengen kosketuksesta. Suomen ensimmäinen nuorten festivaali osoittautuikin vasta alkusysäykseksi: useampi osallistuja koki toisistaan riippumatta innoituksen jatkaa nuorten tapaamisia laulun ja rukouksen merkeissä Stella Mariuksessa tulevan vuoden aikana, näin valmistautuen jo seuraavan vuoden festivaaliin. Kiitämme tästä Herraa ja äitiämme Mariaa, joka suunnattomalla rakkaudella pitää niin hyvää huolta lapsistaan.

Katarina Fennilä

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritari- katu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The English-language Catechism will start again in mid-September. Kindly check the Studium Catholicum website for exact dates – <http://www.studium.fi/calendar.html>

Contact person: **Diana Kaley**, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine Lévy, OP**.

URKUMUSIIKIN

JUHLAA KATEDRAALISSA

ERIKOISKONSERTTI

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa **torstaina klo 18.00**.

25.8. HANS UWE HIELSCHER (WIESBADEN)

Guilmant, Rheinberger, Rawsthorne

Vapaa pääsy, ohjelma 5€

URKUMUSIIKIN

JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

JÁNOS GYÖLVÉZI (Unkari/Lohtaja)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa **torstaina 1. syyskuuta 2016 klo 18.00**.

[Kirjakauppasi netissä katolinenkirjakauppa.net](http://kirjakauppasi.netissa.katolinenkirjakauppa.net)

Artikkeleita

Guinealainen kardinaali Robert Sarah on Liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregaation prefekti; tähän tehtävään hänet nimitti paavi Franciscus marraskuussa 2014. Sitä ennen Sarah on ollut Paavillisen Cor unum-neuvoston puheenjohtaja, Kansojen evankelioimisen kongregaation sihteeri ja Conakryn arkkipiispa.

Vuonna 2015 julkaistussa haastattelukirjassa Nicolas Diatin kanssa Sarah kertoo elämänsä historiastaan, kokemuksiaan paaveista Pius XII:stä Franciscukseen, arvoista, totuudesta, liturgiasta, evankeliumin ilosta, mutta ennen kaikkea Jumalasta.

Pienestä kylästä Vatikaaniin

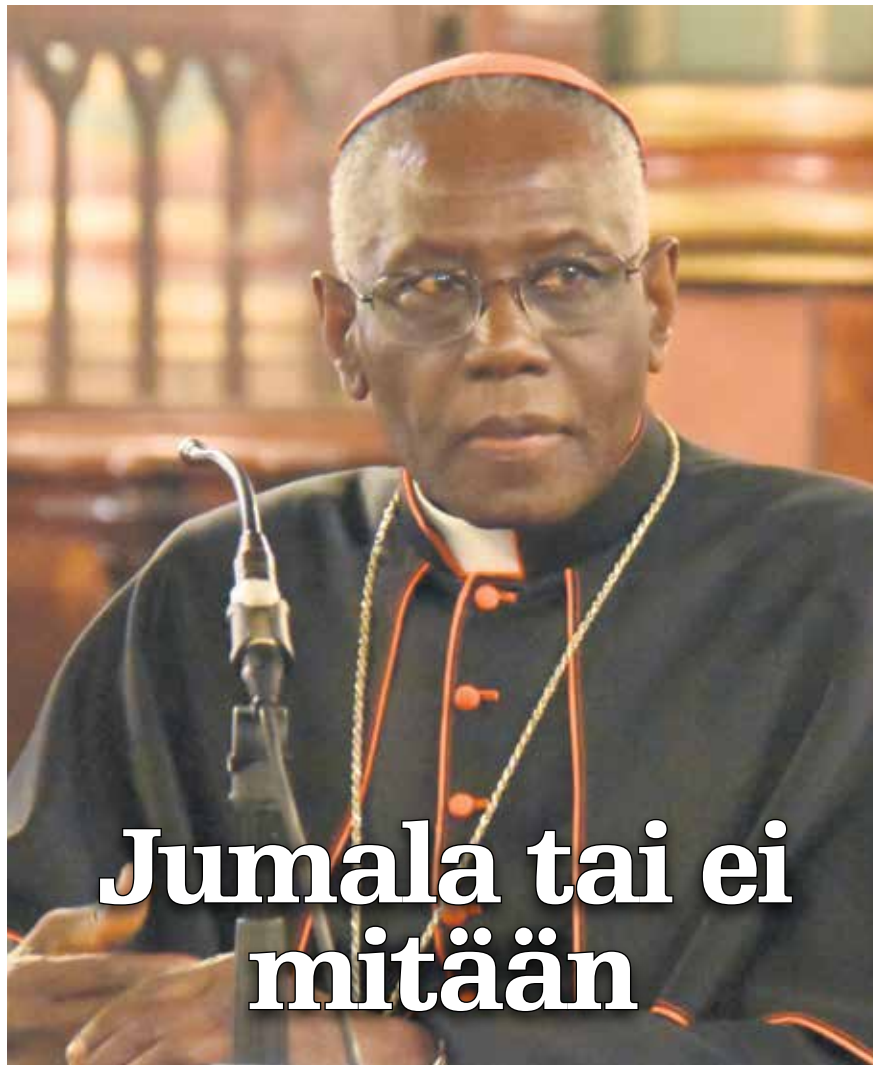
Robert Sarah syntyi 15.6.1945 Ourous'ssa, yhdessä Guinean pienimmistä kylistä maan pohjoisosassa lähellä Senegalin rajaa. Matka pääkaupunkiin Conakryyn kestää koko päivän. Seudulla animismi oli yleistä, mutta Pyhän Hengen isät, Pyhän Hengen kongregaatioon kuuluvat ranskalaiset lähetystyöntekijät olivat kääntäneet monia kristinuskoon. Sarah kastettiin kaksivuotiaana.

Vuonna 1912 saapuneet lähetystyöntekijät olivat tehneet työtään kärsivällisesti vaikeissa oloissa. Pyhän Hengen isien säännöllinen rukouselämä ja hiljaisuus kirkossa tekivät suuren ja pysyvän vaikutuksen Robert Sarahiin. Jos he menivät kirkkoon niin säännöllisesti, he olivat varmoja kohtavansa siellä Kristuksen, jolle saattoi puhua täysin luottamuksellisesti. Rakkaus liturgiaa kohtaan ja liturginen herkyys on heiltä peräisin – nuorena Robert Sarahilla ei ollut mahdollisuutta tutustua luostarien rikkaaseen liturgiseen perinteeseen, jota Euroopan kristityt ehkä eivät osaa arvostaa.

Sarah oli messupalvelija ensin sunnuntaisin ja sitten joka päivä kello kuuden messussa. Pappi oli huomannut pojan pitävän hetkikalveluksesta ja rakastavan rukousta, ja lopulta kysyi, haluaisiko hän mennä pappisseminaariin. Lapsen spontaanisuudella 11-vuotias Sarah vastasi kyllä, tietämättä mihin sitoutui.

Opiskelu pappisseminaareissa tapahtui ensin Norsunluurannikon Bingervillessä ja – mm. Guinean itsenäistymisen ja sitä seuranneiden poliittisten käänteiden vuoksi – Conakryssa, Ranskassa ja Senegalissa, jossa hänet vihittiin subdiakoniksi ja diakoniksi. Papiksi hänet vihittiin Conakryssa ja hänet lähetettiin Roomaan opiskelemaan dogmatikkaa Gregorianaan ja Raamattua Biblicumiin. Väitöskirjan oli tarkoitus käsitellä Jesajan kirjan lukuja 9-11 luoteisseemiläisten kielten valossa, mutta Sarahia pyydettiin palaamaan Guineaan pappispulan vuoksi.

Hän tuli papiksi seurakuntaan, jonka alue oli valtava, eikä autoa ollut. Sarah toimi samoin kuin lapsuutensa lähetystyöntekijät: muutaman katekeetan kanssa hän kulki jalkaisin vaikeakulkuisia reittejä kaukaisiin kyliin. Lähetystyöntekijöiden jouduttua karkotetuiksi asukkaat olivat olleet ilman pappia lähes 10 vuotta, mutta silti he opettivat uskon lapsilleen, rukoilivat ruusukkoa ja lukivat Raamattua. Sékou Tourén diktatuuri valvoi pappeja, arkkipiispa Tchidimbo oli vangittu. Koska siteet ulkomailmaan oli katkaistu, Pyhä istuin ei voinut auttaa katolista kirkkoa, ja papit saivat ko-

Jumala tai ei mitään

kea saman köyhyyden kuin uskovansa.

1978 Sarah sai tiedon, että Paavali VI oli nimittänyt hänet Conakryn arkkipiispaksi (lopulta nimityksen vahvisti Johannes Paavali II). Hiippakunnan ja samoin kirkon ja valtion suhteiden vaikeudet olivat valtavia, eikä Sarah ollut vielä edes 33-vuotias. Kesti kauan ennen kuin neuvottelut Pyhän istuimen ja diktaattorin välillä ratkesivat, edellinen arkkipiispa pääsi poistumaan maasta ja Sarah vihittiin piispaksi.

Diktaattorin vastustaminen, pelkkä kansan köyhien olojen kritisoiminen saattoi olla vaarallista. Sarah päätti kuitenkin puhua ongelmista saarnoissaan. Vuonna 1984 diktaattori kuoli, ja armeija kaappasi valan. Olot eivät juuri helpottuneet. Johannes Paavali II:n vierailu Guineassa 1992 oli merkittävä kokemus.

Sarah kutsuttiin Vatikaaniin kansojen evankelioimisen kongregaation sihteeriksi vuonna 2001. Kirkko Guineassa oli edelleen köyhä ja piispoja vain kolme, joten hän ei ollut pelkästään iloinen nimityksestä. Kansojen evankelioimisen kongregaation sihteerinä hän kuitenkin sai seurata yli tuhannen hiippakunnan ja lukuisien lähetystyöntekijöiden työtä, usein naurettavan vähäisin resurssein, ja nähdä, kuinka kirkolla Aasiassa ja Afrikassa on poikkeuksellinen elinvoima siinä missä Euroopassa se näyttää kuihtuvan.

Liturgia

Vatikaanin II kirkolliskokouksen jälkeen liturgiakonstituutiota ei ehkä ymmärretty siitä näkökulmasta, kuinka keskeistä on adoraatio, polvistuminen Jumalan suuruuden edessä: "Olemme nähneet kaikenlaisia 'luovia' liturgiansuunnittelijoita, jotka pyrkivät eri keinoin tekemään liturgiasta houkuttelevan, kommunikatiivisen, ihmisiä yhä enemmän mukaan ottavan, mutta he unohtavat, että liturgia on Jumalaa varten. Jos Jumalasta tehdään 'suuri poissaoleva', kaikenlaiset kierteet alapäin ovat mahdollisia..."

"Jos teemme liturgiaa itseämme varten, se siirtyy pois jumalallisesta, siitä tulee vulgaari tylsä näytelmä... ja kun niin tapahtuu, uskovat menevät kotiin eukaristian vietosta kohtaamatta Jumalaa henkilökohtaisesti tai kuulematta häntä syvällä sydämessään. Puuttuu hiljainen, mietiskelevä Jumalan kohtaaminen kasvoista kasvoihin, joka muuttaa meidät, palauttaa voimamme ja antaa meidän paljastaa Jumalan maailmalle, joka on yhä välinpitämättömämpi hengellisiä kysymyksiä kohtaan."

Vaikka onkin kiitettävä Jumalaa afrikkalaisten liturgioiden todellisesta elinvoimasta ja kristikansan täydestä osallistumisesta, jos Sarah osallistuu Afrikassa kuusi tuntia kestävään messuun, hänestä kyseessä on vain vietto, joka sopii jonkun henkilökohtaiseen mieltymyksiin eikä juuri johda todelliseen Jumalan kohtaamiseen.

Jos Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen salaisuus hukkuu eukaristialle vieraisiin lisäelementteihin, tulee vaikutelma, että liturgiassa vietämme itseämme.

Paavit – kuinka paljon Franciscus eroaa edeltäjästään ja mihin hän pyrkii?

"Luulen että Franciscus haluaa antaa pastoraalisille kokemuksille sijaa kirkon keskushallinnon ajattelussa. Samoin kuurian uudistusta varten olevaan kardinaalien ryhmäänsä hän valitsi kardinaalin joka maanosasta kootakseen koko katolisen maailman rikkauden."

Onko Benedictus XVI:n ja Franciscuksen välillä suuri ero? "Älyköt mielellään kirjoittavat uudelleen vuoden 2005 konklaavin historiaa ja kuvaavat kardinaali Bergoglio Joseph Ratzingerin haastajana. Varmasti jotkut kardinaalit toivoivat kovasti näkevänsä Buenos Airesin arkkipiispan puolalaisen paavin seuraajana. Mutta kardinaali Bergoglio ehdottomasti ei halunnut asettua Johannes Paavali II:n oikeaa kät-

tä vastaan. Hän ihaili aidosti Ratzingerin älykkyyttä ja rehellisyyttä. Epäilemättä näiden kahden miehen välillä on suuria tyylieroja: yhtäällä varautunut mies, jolla on benediktiinimunkin herkkä taju, ja toisaalla kokenut paimen ja jesuiitta, mutta heidän perustavat näkemyksensä kirkosta voivat silti käydä yksiin."

Pappi, jolla on sisäinen elämä, pystyy välittämään kohtaamisensa Jumalan kanssa ymmärrettävästi, hän osaa puhua yksinkertaisesti. Paimenten on puhuttava niin, että lauma ymmärtää; Sarah sanoo, että paavi Franciscus on tästä suurenmoinen esimerkki yksinkertaisella ja suoralla puhe-tavallaan.

Jumala

Sarah kiittää Joseph Ratzingerin tulkintaa Vatikaanin II kirkolliskokouksesta; Ratzinger "käsiitti selvästi, että Johannes XXIII halusi ennen kaikkea vastata nykymailman haasteeseen: ottaa vastaan Jumala, joka ilmoitti itsensä Jeesuksessa Kristuksessa". Jumala tuli ensin kaikessa kirkolliskokouksen ajattelussa. Sarah korostaa, että Vatikaanin II kirkolliskokous ei ollut vain kirkkoa käsittelevä konsiili vaan puhetta Jumalasta, ei vain kristikunnalle vaan koko maailmalle. Johannes XXIII halusi palata perusasioihin, taistella kriisiä vastaan tuomalla ihmisen ja Jumalan suhteen kirkolliskokouksen keskiöön. Benedictus XVI ja Franciscus ovat oikeassa 50 vuotta myöhemmin puhuessaan tragediasta niissä yhteiskunnissa, jotka haluavat päästä eroon Jumalasta. Jumalan eliminointi läntisistä kulttuureista on tragedia, jolla on odottamattomia seurauksia.

Kirkko on Jumalan ylistämistä ja palvelusta varten; kirkko ei ole mitään ilman Jumalaa.

Kirkon kriisi vai Jumalan kriisi?

Se, mikä joitakin ei ole miellyttänyt, on se, että kardinaali Sarah on usein puolustanut perheen merkitystä, puhunut jyrkästi gender-ideologiaa vastaan eikä ole epäröinyt puhua "ideologisesta kolonialismista" maallistuneen lännen suhtautumisessa Afrikkaan, pyrkimyksissä pakottaa tuota ideologiaa asettamalla sen omaksuminen taloussavun ehdoksi. Gender-ideologia kieltää ihmisen todellisuuden miehenä ja naisena, todellisuuden, että Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. Benedictus XVI:n sanoin gender-idologian mukaan "miestä ja naista ei luonut Jumala, vaan yhteiskunta, ja nyt me päätämme siitä itse." Epärealistisella tavalla se kieltää ruumiillisuuden merkityksen ja kyseenalaista tavan, jolla ihmissuku on jatkunut alusta saakka.

"Päinvastoin kuin ehkä ajattemme, ihmisten suurin vaikeus ei ole kirkon moraaliovetukseen uskomisen. Postmodernille maailmalle vaikein asia on uskoa Jumalaan ja hänen ainoaan Poikaansa." Kirkon tie on se, että pääasian on jatkuvasti oltava Jumala. Maailman nykykehitys ei auta meitä antamaan Jumalalle hänelle kuuluvaa paikkaa. Länsimaiset yhteiskunnat järjestäytyvät ja elävät ikään kuin Jumalaa ei olisi.... "Kirkolla on vain yksi vaihtoehto: säteillä yksin Kristusta."

Katri Tenhunen

Robert Cardinal Sarah: God or Nothing. A Conversation on Faith with Nicolas Diat. Ignatius, 2015

Kuolleenmeren kadonnut kansa

Suomalainen Qumran-tutkimus Helsingin yliopistossa on varsin laajaa ja kansainvälisesti tunnettua. Syksyllä 2015 julkaistiin uusi suomennoskokoelma "Kuolleenmeren kadonnut kansa". Se sisältää useita aiemmin suomentamattomia tekstejä ja tarkastettuina myös aiempiin suomennoskokoelmiin (1991 ja 1997) sisältyneet tekstit.

Kuolleenmeren kirjakääröjen löytöhistoria alkoi vuonna 1947, kun beduiinit löysivät sattumalta kääröjä Qumranissa sijaitsevasta luolasta. Ensimmäiset kääröt vietiin muinaisesineiden kauppiaalle, osa niistä siirtyi Pyhän Markuksen luostarin haltuun ja osa toisen kauppiaan kautta Jerusalemin heprealaiselle yliopistolle. Myös Pyhän Markuksen luostarin hallussa olleet kääröt päätyivät lopulta Yhdysvaltain kautta Jerusalemiin.

Tekstejä epäiltiin alkuun myös väärrennöksiksi, mutta vuonna 1948 kaksi tutkijaa tuli siihen tulokseen, että kääröt olivat aitoja ja todella vanhoja. Vuosien 1948-49 sodan vuoksi lisätutkimuksia Qumranissa ei voitu heti tehdä. Vuonna 1949 tutkijat pääsivät tutkimaan löytöluolaa lähiympäristöineen, ja 1950-luvulla tehtiin useita tutkimusmatkoja, joiden myötä Qumranista löydettiin uusia luolia ja kirjakääröjä kaikkiaan 11 luolasta. Luolien läheisyydessä olevissa raunioissa tehtiin arkeologisia kaivauksia. Myöhemmin on tutkimusten myötä selvinnyt, että Qumranissa asui noin vuosina 100eKr.-68jKr. juutalainen yhteisö, jossa luettiin Tooraa ja muita pyhiä kirjoituksia ja laadittiin ja kopioitiin uskonnollisia tekstejä; yhteisö oli osa laajempaa essealaisten liikettä. Kuolleenmeren länsirannalta on Qumranin lisäksi löydetty mielenkiintoisia tekstejä Wa-

di Murabba'atista ja Nahal Heveristä.

Qumranista on löydetty kaikkiaan kappaleita yli 900 käsikirjoituksesta. Useimmat olivat vain pieniä fragmentteja ja käsikirjoitusten kunto vaihteli, monet tekstit olivat pahoin vahingoittuneita tai repaleisia. Tekstejä piti koota hitaasti yhdistelemällä palasia. Poliittisista syistä löytöaluetta tuolloin hallineet jordanialaiset eivät halunneet antaa tekstejä israelilaisten tai juutalaisten tutkijoiden käsiin. Tekstit päätyivät erälle eurooppalaisille ja pohjoisamerikkalaisille tutkijoille, joiden julkaisuryhmällä oli yksinoikeus tutkia alkuperäisiä dokumentteja. Ensimmäisen luolan kääröjen tekstit julkaistiin jo 1950-luvulla, mutta muiden julkaisua saatiin odottaa kauan, ja vielä 1990-luvulla suurin osa oli julkaisematta. 1991 lopulta myös israelilaiset ja juutalaiset tutkijat pääsivät tutkimusryhmään ja tekstiarkisto avattiin kaikille asiantuntijoille.

Nykyisin kaikki tekstit on julkaistu. Julkaisutyön hitaus ehti synnyttää monenlaisia mielikuvituksellisia salaliittoteorioita, joista kuuluisin koski katolista kirkkoa. Michael Baigent ja Richard Leighin kirja "The Dead Sea Scrolls Deception" (1991, myös suom. 2006 nimellä "Kiista Kuolleenmeren kääröistä") väitti, että katolisen kirkon johto olisi estänyt tiettyjen 4. luolan tekstien julkaisemisen, koska niiden sisältö olisi vahingoittanut katolista kirkkoa, ja siksi niitä piti säilyttää Vatikaanin arkistossa. Todellisuudessa paavilla ei ollut asian kanssa mitään tekemistä, eikä alkuperäisiä tekstejä ole koskaan säilytetty Vatikaanissa. Julkaisemisen hitaus johtui vain tutkijoiden haluttomuudesta luovuttaa merkittäviä tekstejä muiden tutkittaviksi.

Qumranista on löydetty runsaasti Vanhan testamentin kirjojen käsikirjoituksia: vähintään pieniä katkelmia kaikista heprealaisen Vanhan testamentin

kirjoista lukuunottamatta Esterin ja Nehemian kirjoja. Eniten käsikirjoituksia on psalmeista, viidennestä Mooseksen kirjasta ja Jesajan kirjasta. Tekstien toinen pääryhmä ovat Qumranin yhteisön jäsenten kirjoittamat tai kopioimat teokset (joista suomennoskokoelma pääasiassa koostuu). Näiden tekstien joukossa on sääntötekstejä (kuten yhdyskuntasääntö, Damaskon kirja), eskatologista (Sotakäärö) ja eksegeettistä kirjallisuutta (raamatunselitysteoksia, esim. pešerit) ja rukoustekstejä. Suomennoskokoelmasa kulkee mukana kuvitteellisen "Jaakob Ben Elieserin" tarina, jonka avulla kuvataan lukijalle Qumranin yhteisön elämää ja ajanhistoriaa.

Katri Tenhunen

Kuolleenmeren kadonnut kansa. Qumranin kirjoituksia (toim. Raija Sollamo & Mika S. Pajunen, Gaudeamus 2015, 422 s.)

Helsingin katolisten seurakuntien yhteinen johdantokurssi on yleensä joka toisena maanantaina klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa (Pyhän Henrikin aukio 1) oheisen aikataulun mukaisesti. Johdantokurssi on tarkoitettu sekä niille, jotka haluavat oppia tuntemaan katolisuutta entistä paremmin, että niille, joiden on tarkoitus liittyä katoliseen kirkkoon. Kaikille avoin kurssi päättyy toukokuussa. Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua.

Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta (KKK) ja katekismuksen kompendiumia. Katekismus ja muuta katolista kirjallisuutta on esillä sekä kurssilla että Katolisessa kirjakaupassa: katolinenkirjakauppa.net. Lisätietoja pappiloista (Henrik 09-637853 tai Maria 09-2411633).

USKONTUNNUSTUS

- 5.9.2016 Johdanto kurssiin (isä Marco Pasinato)
- 19.9.2016 Pyhä Kolminaisuus (isä Raimo Goyarola) (KKK 67-118; KOM 37-50)
- 3.10.2016 Jeesus Kristus (veli Gabriel Salmela OP) (KKK 120-190; KOM 52-65)
- 17.10.2016 Kirkko (isä Manuel Prado) (KKK 206-259; KOM 69-86; Lumen Gentium)
- 31.10.2016 Kaste (isä Rafal Czernia SCJ) (KKK 323-336; KOM 103-105)

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

- 14.11.2016 Raamattu, traditio ja opetusvirka (piispa Teemu Sippo SCJ) (KKK 34-51)
- 28.11.2016 Vahvistuksen sakramentti (isä Federico Spanó) (KKK 337-343; KOM 106)
- 12.12.2016 Eukaristia (isä Tri Nguyen) (KKK 344-365; KOM 107-112)
- 9.1.2017 Rippi ja sairaiden voitelu (isä Ryszard Mis SCJ) (KKK 367-391; KOM 113-118)
- 23.1.2017 Avioliitto (isä Manuel Prado) (KKK 407-420; KOM 122-125)
- 6.2.2017 Pappuus (veli Gabriel Salmela OP) (KKK 392-405; 119-121; Presbyterorum Ordinis)

Johdantokurssi 2016-2017 Helsingissä

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

- 20.2.2017 Käskyt I (isä Marco Pasinato) (KKK 437-502; KOM 133-151; Veritatis Splendor)
- 6.3.2017 Käskyt II (Javier Salazar) (KKK 507-547; KOM 153-181)
- 20.3.2017 Käskyt III (isä Ryszard Mis SCJ) (KKK 562-606; KOM 170-186)

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

- 3.4.2017 Kirkkovuosi, rukous ja hartauksia (isä Federico Spanó) (KKK 613-687; KOM 187-205)
- 24.4.2017 Neitsyt Maria ja pyhät (sisar Barbara USJK) (Lumen Gentium)
- 8.5.2017 Sääntökunnat ja kongregaatit (Tuula Luoma) (Perfectae Caritatis)
- 22.5.2017 Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

Kirkkoonotto ilmoitetaan myöhemmin.

KKK: Katolisen kirkon katekismus
 KOM: Katekismuksen kompendium
 Lumen Gentium: Kirkosta (Vatikaanin II kirkolliskokous)
 Presbyterorum Ordinis: Pappien palvelutehtävästä ja elämästä (Vat. II)
 Veritatis Splendor: Totuuden loiste (Johannes Paavali II, kiertokirje)
 Perfectae Caritatis: Sääntökuntaelämästä (Vat. II)

Artikkeleita

Jeesuksen pikkusisar Maria de Gloria (vas.), Cadizin ja Ceutan hiippakunnan piispa Rafael Zornoza Boy, pikkusisaret Luigina Maria ja Paloma

Ceutan saari sijaitsee noin 20 kilometrin päässä Espanjan rannikolta. Se on Espanjalle kuuluva alue Marokon pohjoisrannikolla. Idässä on Välimeri ja lännessä Gibraltarin salmen toisella puolen on Atlantin valtameri.

Kaupunki on ahtaalla paikalla mutta kaunis. Siellä on noin 80 000 asukasta eri kulttuurista ja uskonnoista. Ceutalla on 40 moskeijaa, seitsemän kirkkoa, yksi synagoga ja yksi hindutemppli. Tällä hetkellä tilanne Ceutalla on siirtolaisten vuoksi vaikea. Siellä on toivoa, joka on käsin kosketeltavan vahvaa, mutta myös traagisia kohtaloita, epätoivoa ja surua.

Jeesuksen pikkusisarten sääntökunta tahtoi löytää keinon tukea näitä siirtolaisia, ihmisiä joiden on ollut pakko lähteä pois kodistaan ja omasta maastaan sodan ja vainojen vuoksi. Sisaret tahtovat olla lähellä ihmisiä, joissa elää toivo paremmasta elämästä Euroopassa. Yhteisön perustamista Ceutalle mietittiin pitkään ja asian puolesta rukoiltiin paljon. Lopulta idea oli valmis, ja Ceutalle lähtivät pikkusisaret Gloria Portugalista, Luigina Maria Italiasta sekä Paloma ja Rosaura Espanjasta. Cadizin ja Ceutan hiippakunta on ottanut heidät kiitollisena vastaan toimimaan yhdessä suuren muuttoliikkeen mukanaan tuomissa tehtävissä.

Aita ja meri

Monet yrittävät kiivetä korkean aidan yli, joka on kahdeksan kilometriä pitkä. Meri on vaarallinen sitä ylittävälle siirtolaisille ja monet hukkuvat huonokuntoisten alusten kaatuessa ja upotessa. Heitä saapuu raskaine kantamuksineen Saharan eteläpuolelta, Algeriasta ja Marokosta vailla minkäänlaisia henkilönlisyysspapereita eikä heillä ole paikkaa, minne mennä. Ihmiset yrittävät löytää työtä ansaitakseen hiukan rahaa ja turvataksaan matkansa jatkumisen, mutta se on vaikeaa ja palkat ovat hyvin pieniä.

Lapsia saapuu ilman vanhempiaan ja hallitus huolehtii heistä. CETI (Center for Temporary Lodging for Migrants), jolla on 500 paikkaa tulijoille, ottaa ihmiset vastaan ja sijoittaa heidät asuntoihin, joissa usein on kaksinkertainen määrä asukkaita.

Kohtaamisen iloa Ceutalla – Jeesuksen pikkusisaret maailmalla

Kohtaamisia ja kertomuksia

Jeesuksen pikkusisarten tilapäinen asunto on yksi huone eräässä huoneistossa tiheästi asutulla alueella, jossa tutustuminen naapureihin käy helposti. Kaikki toivottivat sisaret tervetulleiksi ja he tuntevat kiittolisuutta oman sääntökuntansa karismasta.

Pikkusisaret tekevät erilaisia ”pyhiinvaelluksia” elämän ja kuoleman paikoille sydämessään syvä hiljaisuus ja kunnioitus. Benzussa he näkevät aitojen brutaaliuden, kun yksikään yrittäjä ei pääse sen ylitse. Tarajal on ainoa paikka, jossa rajan voi ylittää laillisesti, mutta tuota paikkaa on mahdoton kuvitella ennen kuin näkee sen. Marokko on lähellä ja sinne voi päästä eurooppalaisella passilla helposti. Siellä satoja ja satoja nuoria ihmisiä metsiin piiloutuneena odottaa sitä siunattua päivää, jolloin he löytävät keinon päästä Ceutaan.

Pikkusisaret rukoilevat luonnon ja kauniin Välimeren rannalla. Heidän sydämissään ovat ne tuhannet nimettömät ja tuntemattomat ihmiset, jotka yrittävät ylittää meren. Melkein jokainen Ceutalle saapunut, jonka kanssa he keskustele- vat, on menettänyt jonkun omaisen tai ystävän. Ihmisten usko ja elämäntahto on vahva ja se herättää toivoa pikkusisarisissa. Jokaisen kohtaamansa ihmisen kanssa he astuvat sisälle pääsiäisen salaisuuteen ja armoon, joka muuttaa heitä sydämen syvyyksiä myöten.

CETI otti sisaret sydämellisesti vastaan ja antoi heille luvan viettää aikaa sellaisten naisten kanssa, jotka eivät voi mennä ulos ja liikkua vapaasti.

Katset kohtaavat, pienet tervehdykset vaihdetaan tavattaessa kaupan ovella tai kadulla. Kertomukset, joita sisaret saapuneiden matkoista kuulevat, ovat uskomattomia. Kärsimystä on paljon. Ihmiset pyytävät sisaria rukoilemaan puolestaan ja ovat kiitollisia, kun vihdoinkin kohtaavat jonkun, jonka kanssa puhua. Monet sanovat, että kukaan ei ole ennen pikkusisaria toivottanut heitä tervetulleeksi tai

kutsunut heitä syömään kanssaan. Sisaret kokevat iloa saadessaan viettää hetken aikaa tulijoiden kanssa, tulla tutuiksi ja tunnistaa heidät kadulla.

Pyhä paikka

Ceutasta on tullut pikkusisarille ”oma maa”, pyhä paikka, jossa he eivät tahdo vain asua, vaan myös rakastaa, ”ottaa kengät jalastaan” kunnioituksesta ja rukoilla lakkaamatta, että ”Jumalan valtakunta tulisi”, niin että ihmiset voisivat olla keskenään veljiä ja sisaria vailla pelkoa, muureja ja korkeita aitoja. ”Aivan kuin meitä ympäröisi jonkinlainen rauha teidän saapumisenne jälkeen”, ilmaisi muuan naapuri tunteitaan pikkusisarille. Tuo pieni kommentti auttaa sisaria vielä vaikeampien aikojen mahdollisesti koittaessa.

Elina Grönlund

På svenska

DE SJU SAKRAMENTEN

DEL 6: DOPETS SAKRAMENT

Dopets sakrament hör till den kristna initiationens sakrament dvs dop, konfirmation (bekräftelse), samt eukaristi (nattvard). Genom dopet blir människan en ny skapelse som är iklädd Kristus, Frälsaren.

Initiationens första sakrament kallas dop först och främst på grund av den centrala ritens när man firar det. Att döpa betyder ju att "doppa ned" i vatten. Den som döps sänks ned i Kristi död och sedan står upp med honom som en ny skapelse (2. Kor. 5:17).

Dopet är också "pånyttfödelsens bad", som återföder och förnyar genom den Helige Ande (Tit. 3:5) och upplysning eftersom den döpta människan blir "ljusets barn" (Ef. 5:8).

I både Gamla och Nya testamentet förekommer olika förebilder och symboler för dopet: vattnet, källan för liv och död, Noas ark, som räddar människan genom vatten, fåget genom Röda havet, som befriar Israels folk från träldomen i Egypten, samt övergången över Jordan som leder in Israel i det utlovade landet.

Förebildernas fulländning

Dopets sakramental väsen når sin fullbordning i Jesu Kristi offentliga liv då han låter döpa sig av Johannes Döparen i Jordan. Av alla bilder och tecken i Bibeln är just Jordanfloden en ytterst vacker och tydlig symbol för Guds nåd, och det nya liv som vi får ta emot genom dopets vatten symboliserar både liv och pånyttfödelse i biblisk tradition. Att samtidigt pånyttfödas till nytt liv i Kristus och dö för synden. Vatten är symbol för både liv och död, det kan skapa liv men också döda, förstöra.

Det är just i det nya förbundet som livets seger genom det offrade och uppståndne Lammet får sin höjdpunkt. Människosonen själv blir döpt i Jordan och inleder sin offentliga verksamhet på jorden och så öppnas frälsningens portar för människorna.

En annan bild är korset. På korset utgjut han från sin genomborrade sida blod och vatten, vilka är tecken för dopet och eukaristin, och efter sin uppståndelse ger han apostlarna detta uppdrag: "Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar – döpa dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn" (Matt. 28:19-20).

På korset utgjöt Kristus från sin sida blod och vatten, och så gav han Kyrkan i synnerhet dopets och eukaristins, samt alla andra sakrament, som Herren mättar sina barn med. Då möts himmel och jord och hela mänskligheten befrias från syndens makt.

Dopritens praxis

Från och med första pingstdagen dvs apostlamötet firar Kyrkan dop och ger det till den som tror på Kristus.

Den väsentliga ritens i dopet är att doppa ned dopkandidaten (katekumener) i vattnet eller gjuta vatten över hans eller hennes huvud medan dopförrättaren åkallar Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

I latinska kyrkan förrättas dop huvudsakligen genom att gjuta (ösa) vatten över dopkandidatens huvud. Däremot har orientaliska och ortodoxa kyrkor alltid döpt genom att doppa ned kandidaten i dopvattnet. Alla sakrament är ju nådemedel och synliga tecken för Guds nåd och kärlek. Denna kärlek blir oerhört konkret i synnerhet i dopets sakrament då människan, som är född med arvsynd, får motta Guds nåd utan förtjänster och egna meriter. Sedan syndafallet lever människan i skuggan av arvsynd och bör därför befrias från Ondskans makt och försättas in i Guds barns rike där frihet och kärlek råder.

Ett litet barn kan ju inte uttrycka sin

vilja att ta emot dopet och när det gäller barndop så är det barnets gudfader eller gudmoder som i barnets ställe bekänner den kristna tron vid ceremonin.

Av den som skall döpas krävs bekännelse av den kristna tron och hela den kyrkliga gemenskapen har en del av ansvaret för att förbereda dopet liksom gällande utvecklingen av tron och dopets nåd.

Vem kan döpa?

Vanligtvis är biskopar och präster dopförrättare, i den latinska kyrkan också diakoner. Men i nödfall kan vem som helst döpa, om vederbörande vill göra det kyrkan gör. Den viktigaste förutsättningen med dopets giltighet är den trinitariska dopformeln: "Jag döper dig i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn."

Är dopet viktigt och nödvändigt? Ja, det är viktigt och nödvändigt för frälsningen för dem som evangeliet har förkunnats för. Eftersom Kristus har dött för alla kan sådana som dör för tron (martyrer) bli frälsta utan dop, katekumener och även alla som under nådens inflytande utan att känna Kristus eller Kyrkan uppriktigt söker Gud och frälsning och som strävar efter att uppfylla hans vilja (önskedop).

När det gäller barn som dör utan dop anförtror Kyrkan dem åt Guds barmhärtighet.

Dopets verkningar

Dopet tar bort arvsynd för människan lever ju i skuggan av den. Dopet förläter alla personliga synder och straff synden för med sig. Vi blir delaktiga i Guds treniga liv genom dopets nåd, den rättfärdiggörande nåd som gör oss delaktiga i Kristi offerdöd och prästadöme och bildar grunden för gemenskapen med alla kristna. Genom dopet får vi motta Andens gåvor och när människan lever efter Guds gåvor blir det dygder som präglar hela det kristna livet. Den döpta människan tillhör Kristus för alltid, hon är ju ständigt tecknad med Kristi outplånliga insegel.

Vad har det kristna namn för betydelse som man får vid dopet?

Namnet är viktigt. Gud känner oss vid namn. Alla människor är unika i sin existens. I samband med dopet får den kristna människan sitt eget namn, efter ett helgon, som är den döptas förebild och förbedjare. Liksom vid alla sakrament blir de heligas gemenskap ytterst synligt och konkret just i dopets sakrament. Vi blir delaktiga i Kristi offerdöd och prästadöme och får vandra med alla bröder och systrar över tid och rum mot det himmelska Jerusalem, vårt riktiga hemland.

Marko Pitkäniemi

Förstakommunikationsundervisning på svenska hösten 2016 och våren 2017

Undervisning på svenska för barn som kan tänkas gå till första kommunion våren 2017 ordnas gemensamt i S:t Henriks och S:ta Maria församlingar prästgård under läsåret 2016-17. Lärare är Sara Torvalds (sara.torvalds@sarax.com och 050-5424642).

Eleverna deltar i fem undervisningsgångar, tre under höstterminen och två under vårterminen. Samtliga fem gånger är obligatoriska.

Programmet

Varje gång börjar undervisningen kl. 11.00 (vi träffas i församlingssalen, ingång till vänster om katedralen och till höger om huvudingången i S:ta Maria) och så deltar vi i svenska mässan (kl. 12.30 i S:t Henrik och kl 11.30 i S:ta Maria) och så avslutas un-

dervisningen kl. 14 (utom sista gången, den 19 mars, då det kan dra ut lite på tiden på grund av bikt och övning i kyrkan).

Första gången: S:t Henrik 18 september kl. 11-14

Andra gången: S:ta Maria 6 november kl. 11-14
(OBS datum och plats!)

Tredje gången: S:t Henrik 18 december kl. 11-14

Fjärde gången: S:t Henrik 15 januari kl. 11-14

Femte gången: S:t Henrik 19 mars kl. 11-14.15

Förstakommunikationsmässan firas 21 maj i S:t Henrik

Mer information finns på sidan

<http://henrik.katolinen.fi/sakramentsundervisning>

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Sadanpäällikkö Matt. 8:5-13

Kun Jeesus oli saapunut Kapernaumiin, muuan sadanpäällikkö tuli hänen luokseen ja pyysi häneltä apua sanoen: "Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, kovissa tuskissa." Jeesus sanoi: "Minä tulen ja parannan hänet."

Mutta sadanpäällikkö vastasi: "Ei, Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle. Sano vain sana, ja palvelijani paranee. Minä tottelen itsekin toisten käskyjä ja komennan omia sotilaitani. Kun sanon sotilaille: 'Mene', niin hän menee, tai toiselle: 'Tule', niin hän tulee, tai palvelijalleni: 'Tee tämä', niin hän tekee."

Tämän kuullessaan Jeesus hämmästytti ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti: näin vahvaa uskoa en ole tavannut yhdelläkään israelilaisella. Minä sanon teille, että niin idästä kuin lännestä tulee monia, jotka taivasten valtakunnassa käyvät aterialle yhdessä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Mutta ne, joiden oli määrä periä valtakunta, heitetään ulos pimeyteen. Siellä itketään ja kiristellään hampaita."

Sitten Jeesus sanoi sadanpäällikölle: "Mene. Tapahtukoon niin kuin uskot." Sillä hetkellä palvelija parani.

Kommentti

Jeesus on hyvin onnellinen siitä, että tämä sadanpäällikkö uskoo vahvasti. Jeesus ei ole vielä koskaan nähnyt näin

suurta uskoa yhdelläkään israelilaisella. Mies tiesi selvästi, että Jeesuksen ei tarvitse käydä hänen talossaan, "sano vain sana, ja palvelijani paranee". Ja hän kertoo syyn: Jeesus voi käskää, mitä tahansa haluaa, ja niin käsky toteutuu.

"Mene. Niin kuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon", vastasi Jeesus. On hienoa huomata, että Jeesus aina vastaa,

kun osoitan uskoni.

Joskus minusta ehkä tuntuu siltä, että Jeesus ei kuule rukoustani. Olen väärässä. Kun vastausta ei kuulu, ehkä se tarkoittaa, että minun pitää rukoilla enemmän, tai paremmin ja jatkuvammin. Saattaa myös olla, että tavoitteeni ei ole sopiva minulle, vaikka se itselleni näyttäisikin selvältä ja tarpeelliselta pyynnöltä.

Jeesus kuuntelee meitä aina. Hän vain odottaa, että uskon. Messussa toistan sadanpäällikön sanat ennen kommuuniota: "en ole sen arvoinen, että tulet luokseni". Sillä tavalla valmistaudun ottamaan vastaan Jeesuksen, joka on tulossa minun sieluuni, minun sydämeeni. Otettuani hänet vastaan voin suoraan pyytää häneltä omaa parantumistani, tai kuten teki antelias sadanpäällikkö, pyydän sen niiden hyväksi, jotka tarvitsevat sitä tällä hetkellä.

isä Raimo Goyarrola

Rakkauden ilo

Paavi Franciscus Amoris laetitia

Rakkauden ilo

Synodin jälkeinen apostolinen kehoituskirje

Rakkauden ilo (Amoris laetitia), jota eletään todeksi perheissä, on myös kirkon iloa. Kuten synodin isät totesivat, lukuisista avioliiton kriisin merkeistä huolimatta "toive perheestä pysyy elävänä erityisesti nuorten keskuudessa, ja tämä on innoituksena kirkolle". Vastauksena tähän kaipaukseen "kristillinen sanoma perheestä on todella hyvä uutinen".

Nid. 215 s. Hinta 12,-

**Tarjoushinta
hiippakuntajuhlassa 10,- eur**

Kirjakauppasi netissä www.katolinenkirjakauppa.net

Hiippakuntajuhlassa kirjamyyntiä

Varaudu ostoksiin myös käteisellä.

Myynnissä on myös paavi Franciscuksen vastailmestynyt apostolinen kehoituskirje *Amoris laetitia* (Rakkauden ilo) rakkaudesta perheessä tarjoushintaan 10 €.

Pyhän Ursulan seurakunnan
KESÄTAPAHTUMA
sunnuntaina 28.8. Messu
klo 11, koululaisten siunaaminen, yhteinen ateria,
leikkejä, kilpailuja ja
arpajaiset. Luvassa tuttua
vanhaa ja myös uutta.

Tervetuloa!

Ilmoitukset

Get spiritually fit this Autumn,
Join the Pilgrimage to Stella Maris!
September 3rd-4th, 2016
Saturday Sept 3rd Walk from Lohja to Stella Maris
Sunday Sept 4th Retreat and Sunday Mass

Deepen your faith and strengthen your relationship with God through Mary!

€40 (includes bus, meals at Stella Maris and accommodation).

You can also help us by sponsoring a pilgrim!

Enrollment and information (deadline August 21st):
Lucia Indrén: lucia.indren@studium.fi (040 414 5861) or
Pablo Sopelana: psopelana@hotmail.com (050 317 3392)

Organized by the Welcoming Team (based at the Studium Catholicum) and supported by the Diocese of Helsinki, St. Henry's Parish, St. Mary's Parish, Stella Maris & Caritas Finland

Studium Catholicum
Ritarikatu 3 B 00170 Helsinki www.studium.fi

Lisätietoja suomeksi:

www.studium.fi/studiumissa-tapahtuu/pyhiinvaellus-syyskuussa-2016

Mer information på svenska: www.studium.fi/studiumnytt/vallfard-stellis-2016

More information in English: www.studium.fi/news/september-pilgrimage-2016

Nasaretin pyhän perheen seurakunta viettää kirkkonsa vihkimisen 15-vuotisjuhlaa 20.–21. elokuuta

Piispa Józef Wróbel vihki 19.5.2001 edeltäneenä riemuvuotena 2000 valmistuneen kirkkorakennuksen. Kirkon ainutlaatuinen arkkitehtuuri pohjautuu neokatekumenaalisen tien perustajiin kuuluvan espanjalaisen taidemaalarin Kiko Argüellon inspiraatioon ja sveitsiläisen arkkitehdin Gabriele Geronzin rakennussuunnitelmaan, ja sen ensimmäinen osa valmistui vuonna 1991. Kirkkosalin eri elementtien kokonaisuus, kuten sen kahdeksankulmainen muoto, freskomaalaukset sekä alttarin, kastealtaan ja istuinpenkkien sijoittelu, heijastaa luomistapahtumaa, Jumalan pelastussuunnitelman eri vaiheita ja Kristuksen koko kirkon yhteyttä.

Kiitosjuhlan vietto alkaa lauantaina klo 17.00 ekumeenisella jumalanpalveluksella ja jatkuu sunnuntaina klo 11:15 piispa Teemu Sipon johtaman pyhän messun vietolla, minkä jälkeen on ruokailua ulkosalla.

Tervetuloa juhlimaan seurakuntamme kanssa!

isä Donbosco Thomas

Uutuudet ja klassikot – kirjakauppasi netissä
www.katolinenkirjakauppa.net

Suomen Caritas ry
Caritas Finland rf

Aukioloaikamme vaihtelevat.
Sovithan tapaamisesta etukäteen s-postitse tai puhelimitse, niin olemme varmasti paikalla.

Våra öppettider varierar. Vänligen boka ditt besök på förhand per telefon eller e-post så att någon säkert är på plats.

Our opening hours vary. Please book your visit in advance either by phone or by email, so we can make sure somebody is at the office.

Osoite/address/address Maneesikatu 2 a, 00170 Helsinki
Puh/tfn/ph +358 91 35 7998 • E-mail caritas@caritas.fi

www.caritas.fi

AVE MARIA!

CATHOLIC STUDENTS' CLUB — HELSINKI

AUTUMN 2016

Rosary and Holy Mass or Adoration
in Latin and English
in St. Henry's Cathedral
on the following Tuesday
evenings at 18.00:

SEPTEMBER 13 & 27

OCTOBER 11 & 25

NOVEMBER 8 & 22

DECEMBER 13

All students and young adults and
others interested in the Catholic
Faith, welcome! Afterwards, a nice
get-together. Many other activities
as well. Confession during Rosary.

cschelsinki.wordpress.com

Myydään

kristillistä esineistöä maahantuova
katolinen kauppa **TRIMEERI OY** ja sen liiketoiminta.
Tiedustelut: 050-5202916, 050-4356130 tai trimeeri@trimeeri.fi.

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi
Kanslia puh. 040-1356 381
sähköposti stellamaris@katolinen.fi
www.stellamaris.today

Stella Mariksen varaukset hoidetaan vielä
toistaiseksi piispantalon kautta: 09-687 7460
tai hiippakunta@katolinen.fi.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja
muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for wed-
dings, funerals and other occasions.
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Healing of Families Retreat Weekend

with Aidan Byrne from Ireland
Friday 19th Aug. 8pm –
Sunday 21st Aug. 1pm
at Stella Maris.

Costs: 110 euros (own bedding).
Registration: e-mail
ljoannoujyranski@gmail.com

Perheiden parantumisretretti

Aidan Byrnen (Irlannista) johdolla
pe-su 19.8. klo 20 – 21.8. klo 13.00
Stella Mariksessa.

Hinta 110 euroa (omat lakanat)
Ilmoittautuminen: e-mail
ljoannoujyranski@gmail.com

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Artikkeleita

Mika Kaurismäen *Tyttökuningas* (2015) on kotimaisesti ja kansainvälisesti harvinainen kuvaus yhdestä Ruotsi-Suomen tunnetuimmasta katolilaisesta, kuningatar Kristiinasta (1626-1689). Pääosin Turussa kuvattu elokuva on yksi Suomen suurimmista elokuvatuotannoista, mutta sen perusväittämät ovat vähintään yllättäviä: elokuvassa Kristiina kuvataan homoseksuaaliksi – hänen annetaan ymmärtää (ja itse asiassa katolisen suurlähtelijän toimesta), että katolilaisena hän voisi elää taipumustaan todeksi – ja tässä on sitten Kristiinan kääntymyksen varsinainen peruste. Vaikka moni historiaa tunteva ohittaa kyseiset väitteet varmaankin olankohautuksella, epäilemättä löytyy myös useita, jotka tutustuvat Kristiinaan ensimmäistä kertaa hie-man paremmin juuri kyseisen elokuvan kautta. Sen vuoksi lienee paikallaan kysyä, mikä on totuus Kristiinasta ja hänen kääntymyksestään.

Kristiinan elämän päävaiheet lyhyesti

Kristiina syntyi Tukholmassa 1626. Hän oli kuningas Kustaa II Aadolfin ainoa pe-

Kuningatar Kristiina, maalaus Sébastien Bourdon, 1653

liset ajatukset, joita esittivät esimerkiksi Kepler, Kopernikus, Galileo, Bacon, olivat yhdistettävissä katoliseen uskoon. Asiaa selvittääkseen Kristiina kutsui hoviinsa joitain katolisia teologeja, joilla oli ajantasainen luonnontieteiden tuntemus. Hovissa vieraili muitakin katolilaisia, joista jälkipolville tunnetuin oli epäilemättä filosofi René Descartes.

Keskustelujen myötä Kristiina ymmärsi, etteivät usko ja järki olleet ristiriidassa. Kysymys ei ollut joko-tai. Tällä on epäilemättä ollut merkittävä rooli Kristiinan katolilaiseksi tulemisessa. Hänen säilyneistä kirjeistään välittyy kuva aidosti uskonnollisesta etsinnästä. Ruotsin akatemian tutkija Peter Englund on melko tuoreessa tutkimuksessaan korostanut, ettei Kristiinaa pyritty kääntämään: hän oli jo pitkään epäillyt, ettei hänen eteensä maalattu ”kauhea katolilaisuus” ollut todellista. Se sai vahvistuksen keskusteluissa Descartesin ja katolisten teologien kanssa. Keskusteluissa Kristiinalle myös selvisi, ettei hänen ensin pohtima vaihtoehdonsa – pysyä muodollisesti luterilaisena ja olla salaa katolilainen – ollut mahdollinen. Katoliseen kirkkoon liittymistä voi siten pitää aidosti uskonnollisena ratkaisuna.

Elokuvan ”Tyttökuningas” arviointia

– totuus Kristiinasta ja hänen kääntymyksestään

rillinen, ja kuninkaan kuollessa vuonna 1632 Kristiinasta tuli nimellisesti hallitsija 6-vuotiaana. Valtaistuimen Kristiina otti vastaan 1644. Kymmenen vuotta hallittuaan kuningatar luopui vuonna 1654 kruunusta. Saman vuoden jouluyönä hänet otettiin Brysselissä katolisen kirkon täyteen yhteyteen. Seuraavana vuonna Kristiina saapui Roomaan ja asettui asumaan Farnesen palatsiin. Aktiivisesti Euroopan ja kirkon politiikkaan koko elämänsä ajan vaikuttamaan pyrkinyt Kristiina kuoli Roomassa 1689 ja hänet haudattiin Pietarinkirkkoon.

Kristiinan seksuaalisuus

Elokuvan johtoteema on Kristiinan oletettu seksuaalinen poikkeavuus. Historiallisesti meille on säilynyt Kristiinan jäähyväiskirje hovinaiselleen Ebba Sparrelle. Kirjeessä Kristiina puhuu rakkautaan Ebbaa kohtaan. Kirjeen lisäksi myyttiä suhteesta Ebbaan on yritetty rakentaa tiedolle Kristiinan maininnasta Ebbasta ”vuodekaverinaan” (Bedfellow) eräälle ulkomaiselle diplomaatille.

Monet tutkijat kuitenkin katsovat, ettei maininta todista mitään: ajan tavan mukaan Kristiina vain salli hovinaisensa

lämmittää vuoteensa. Tämä ei ollut mitenkään erikoista aikana, jona linnojen lämmitys oli vaikeaa: esimerkiksi Kustaa Vaasan kerrotaan lämmityttäneen saleja määräämällä palvelijoitaan juoksemaan niitä ympäri. Mitä taas tulee Kristiinan kirjeisiin, ruotsalaisen kirjallisuuskriitikko Sven Stolpen mukaan ne heijastavat ajan tyyliä, jossa rakkaudesta ja ystävyystä puhuttiin ”intohimoisin ylisanoin”.

Lisäksi tiedetään, että Kristiina tuns normaalia vetoa vastakkaiseen sukupuoleen. Hän ihastui nuorena serkkuunsa Kaarle Kustaaseen ja myöhemmin Italiassa eläessään Azzolino -nimiseen kardinaaliin. Kardinaali tunnusti myöhemmin jopa tuntevansa syllisyyttä siitä, että hän ja Kristiina olivat ”eläneet enemmän toisilleen kuin Jumalalle”.

Kristiinan elämä Ruotsissa ei sisältänyt aikalaiden silmissä mitään skandaalinomaista. Heti kuningattaren lähdettyä hänestä ryhdyttiin kuitenkin julkaisemaan häväistyskirjoituksia. Stolpen mukaan kirjoitusten alkuperä oli usein poliittinen. 1700-luvulla kuvaa vielä paisuteltiin ja näin synnytetttiin kristiina-myytti, jossa hallitsija kuvattiin julkeaksi, perverssiksi ja kieroksi seikkailijaksi, joka laiminlöi velvollisuutensa. Populaar-

rikirjallisuus on tukeutunut Kristiina-kuvan luomisessa näihin juoruihin vakavasti otettavan tutkimuksen sijaan.

Kääntymisen motiivit

Kristiinan kääntymistä on väitetty ajoittain poliittiseksi, toisinaan kulttuurilliseksi. Molemmat ehdotukset jättävät enemmän kysymyksiä avoimeksi kuin selittävät: kulttuurin vuoksi harva on valmis jättämään kotimaataan tai muuttamaan uskontoaan, eikä kruunusta luopumista voine pitää poliittisesti hyödyllisenä siirtotona. Uudempi tutkimus onkin ottanut huomioon Kristiinan oman selityksen asialle. Kristiinan kertoman mukaan hän kuoli 9-vuotiaana, että katolinen kirkko piti naimattomuutta arvossa, ja tämä synnytti hänessä kiinnostuksen katolisuutta kohtaan. Naimattomuuden lisäksi merkittäviä olivat älylliset kysymykset. Nähtävästi sotasääliinä saatujen kirjojen kautta ”oikeaoppiseksi luterilaiseksi” kasvatettu Kristiina alkoi perehtyä paremmin kirkon opetukseen. Hän siirtyi luterilaisista teologeista kirkkoi-siin ja luki laajasti muitakin. Kuningattarta kiinnosti esimerkiksi kysymys siitä, kuinka (tuolloin) uudet luonnontieteel-

Totuus Kristiinasta

Tyttökuningas -elokuvan kaikki perusväittämät osoittautuvat siis vääriksi. Kristiinan seksuaalisesta poikkeavuudesta ei ole vakavasti otettavia historiallisia todisteita. Katoliset jesuiitat tai diplomaatit eivät kääntäneet Kristiinaa, vaan tämä kutsui näitä hoviinsa omien kiinnostustensa vuoksi. Viimeinen väittämä, homoseksuaalisen elämämuodon vapaa toteuttaminen katolisen kirkon jäsenenä on tietysti jokaiselle kirkon raaliopetusta tunnevalle absurdi – kirkko hyväksyi homoseksuaalisen elämäntavan 1600-luvulla yhtä vähän kuin nykyään (huolimatta suomalaisen median ahkerasta vihjailusta päinvastaiseen suuntaan).

Tuomas Nyssölä

Lähteitä:

Stolpe (1967): ”Kuningatar Kristiina: Hänen aikansa ja ajattelumaailmansa”
Englund (2007): ”Kuningatar Kristiina”